

TUDI LETOS JE NA BLOKAH
DINAMIČNO IN RAZGIBANO

2

MARICA ZGONC: »VEM, KAJ JE
SREČA! BITI DOBER!«

5

ODPRTJE STALNE MUZEJSKE
RAZSTAVE BLOŠKI SMUČAR

6

OBČINA BLOKE V BLIŽNJI IN
DALJNI PRETEKLOSTI

15

Bloški korak

glasilo občine Bloke

julij 2014

letnik 15 | številka 3

cena: brezplačno | 2 € | 4 €

Na Blokah lahko že nekaj let opazujemo štorke, ki so si za svoje domovanje izbrale Novo vas. Bela štorke v številnih okoljih, tudi pri nas, v ljudskem izročilu predstavlja znanilca sreče in blaginje v kraju, kjer gnezdi. Razširjeno je tudi izročilo, da prinaša otroke. Vraža, da štorke prinašajo otroke, je razširjena predvsem med zahodnimi Slovani. Potegnili naj bi jih iz močvirja, morja, jih prinesla v košari ali koritu ali jih spustila v dom skozi dimnik. Če je sedla na dimnik med svatbo, je mladoporočencema napovedovala otroka. Človeku, ki spomladi prvi uzre štorke v letu, se obeta zdravje, čilost, dobra letina in poroka. Kdor uzre par, se mu obeta poroka ali porod. Ko ljudje zagledajo prvo štorke, štejejo za njo ali počepnejo in naredijo preval, da jih ne bi bolele noge. Ponekod so na praznik Marijinega oznanjenja zamesili pogačice v obliki štorke noge, ki so jih otroci metali v zrak in prosili ptico za dobro letino.

Tudi letos je na Blokah nadvse dinamično in razgibano

ČAS HITRO BEŽI IN ŽE SMO SREDI LETA, KI JE ZA NAS ZOPET NADVSE RAZGIBANO IN DINAMIČNO. V PREJŠNEM GLASILU SMO PISALI O NEPOTREBNEM ZAPIRANJU POSLOVALNICE NOVE LJUBLJANSKE BANKE. TA ODLOČITEV NAM NI VZELA OPTIMIZMA, ŠE Z VEČJO ZAGANOSTJO SMO SE NAMREČ LOTILI REALIZACIJE ŠTEVILNIH NOVIH PROJEKTOV.

Bloški smučar na častnem mestu

POSTAVITEV STALNE MUZEJSKE RAZSTAVE BLOŠKI SMUČAR JE ZAKLJUČENA

Veseli smo, da nam je letos uspelo realizirati projekt »Stalne muzejske razstave Bloški smučar«, ki smo jo tudi odprli pred kratkim. Na ta način smo poskrbeli za predstavitev in ohranitev naše bogate kulturne dediščine, kar je vsekakor naša pravica, pa tudi dolžnost. Prostor za postavitev zbirke smo našli v novi večnamenski dvorani Bloški smučar. Ti prostori zanesljivo sodijo med najlepše in najprimernejše, kar jih v tem trenutku premoremo na Blokah. Že sama lokacija razstave je zagotovilo, da si bo zbirko lahko ogledalo veliko število obiskovalcev, ki bodo obiskovali številne športne in kulturne dogodke v tej dvorani. Ustrezna predstavitev bloškega smučarja so bile sanje številnih Bločanov, ki jim je mar za našo dediščino. Muzejska zbirka je nastajala skoraj eno leto. Petčlanska skupina avtorjev se je izjemno potrudila, vsak detalj te zbirke je temeljito premišljen. Z izdelavo te zbirke smo uspeli na enem mestu zbrati vsa razpoložljiva pisna, filmska in materialna gradiva na temo bloškega smučarja, in sicer od prvih Valvazorjevih zapisov pa do danes. Sredstva za izdelavo stalne muzejske zbirke

smo v celoti zagotovili iz proračuna občine Bloke. Bločani smo vsekakor imeli srečo, da smo pred šestnajstimi leti dobili samostojno občino. Prepričan sem, da takega projekta brez samostojne občine nikoli ne bi uspeli izpeljati. Tudi to dejstvo je dodatni razlog, da se moramo za obstoj svoje občine še nap-

rej trdo boriti. Več o nastanku in pomenu te zbirke pa si lahko preberete v drugih prispevkih tega glasila.

NA BLOKAH BOMO DOBILI NOVO PODRUŽNIČNO LEKARNO

V začetku letošnjega leta smo se po dolgotrajnih prizadevanjih končno uspeli dogovoriti tudi za postavitev lekarniške podružnice. Z novim vodstvom Lekarne Ljubljana je bila namreč podpisana okvirna pogodba, v kateri smo se zavezali k realizaciji tega projekta. Sledilo je intenzivno iskanje ustrezne lokacije.

Analizirali smo več variant, med katerimi je bila tudi stara telovadnica. In prav ta lokacija je bila zaradi ugodne pozicije izbrana kot najprimernejša. Prvotnim dogovorom je sledilo zbiranje ustreznih dovoljenj, projektiranje prostorov ter izbor izvajalca. V začetku meseca maja je izbrani izvajalec del Grafit d.o.o. začel z izvedbo gradbeno-obrtniških del, ki morajo biti zaključena do praznika dneva državnosti. Dela potekajo po planu in bodo zaključena v dogovorjenem terminu.

Z Lekarno Ljubljana je že dogovorjen termin odprtja teh prostorov. To se bo zgodilo 10. julija ob 17. uri. Lekarna bo predvidoma delovala v vseh delovnih dneh od ponedeljka do petka, in sicer poln delovni čas. Poleg zdravil in drugih medicinskih pripomočkov, ki se izdajajo na recept, naj bi bila dobro založena

Župan občine Bloke in direktor Lekarne Ljubljana podpisujeta pogodbo za lekarno v Novi vasi.

tudi z medicinskimi in drugimi tržno zanimivimi izdelki, ki jih lahko kupimo brez recepta. Prepričan sem, da nam bo podružnična lekarna Ljubljana v Novi vasi pomembno obogatila in izboljšala življenjske pogoje.

IZBOLJŠALI BOMO TUDI DELOVANJE

POŠTNIH IN BANČNIH STORITEV

Na Občini se veliko ukvarjamo tudi s problemom, kako nadomestiti nepotreben odhod Nove Ljubljanske banke, ki je bančno

uporabniki resnično zmedeni in upravičeno nezadovoljni.

Zaradi opisanih težav smo se odločili, da se aktivno vključimo tudi v reševanje tega problema. Občina Bloke bo namreč v okviru režijskega obrata prevzela delovanje pošte v obliki pogodbene pošte. Pogodbena pošta bo poslovala v istih prostorih, kot to dejavnost do sedaj opravlja Pošta Slovenije.

Seveda bomo prostore temeljito obnovili ter na novo opremili. Obnova prostorov naj bi se začela v sredini meseca julija, trajala pa naj

poleg poštних storitev strankam ponudili tudi ustrezne bančne storitve, in sicer v okviru Poštne banke Slovenije. Prepričan sem, da bo naša občina s tem korakom ponovno dokazala, da je občina kot osnovna celica lokalne samouprave nujna in nepogrešljiva za nadaljnji razvoj in obstoj slovenskega podeželja.

IZGRADNJA OKOLJSKE INFRASTRUKTURE

Že vrsto let brez daljše prekinitev izvajamo številne in obsežne projekte na področju okoljske infrastrukture. Naš zadnji projekt iz

omenjenega področja, katerega izvajanje se je začelo v drugi polovici prejšnjega leta, je izgradnja okoljske infrastrukture v naseljih Metulje, Runarsko in Benete. V sklopu tega projekta bomo v omenjenih treh naseljih zgradili novo vodovodno omrežje ter obnovili kanalizacijsko omrežje za meteorne vode. V naseljih Metulje in Runarsko bo zgrajeno tudi novo kanalizacijsko omrežje za komunalne odpadne vode, ki bodo speljane na že zgrajeno čistilno napravo Hudi Vrh. V vseh treh naseljih bodo obnovljene tudi ceste ter položena nova asfaltna prevleka. Projekt je financiran iz EU sredstev, namenjenih izvajanju okoljskih projektov v območju, ki spada v 10-kilometrski obmejni pas z Republiko Hrvaško. Seveda bo del sredstev, predvsem za pokritje neupravičenih stroškov investicije, zagotovljenih tudi iz občinskega proračuna. Dela na tem projektu se izvajajo z veliko intenzivnostjo, saj ga moramo zaključiti do konca meseca avgusta.

RAZŠIRITEV VODOVODNEGA OMREŽJA

V izvajanju sta tudi dva projekta, ki predstavljata pomembno posodobitev oziroma razširitev vodovodnega omrežja. Z namenom, da bomo dosegli trajno in stabilno oskrbo s pitno vodo na celotnem območju občine Bloke, smo se odločili, da izvedemo še eno dodatno vrtino za črpanje pitne vode, in sicer v bližini sedanje. Vrtina je že izdelana, izveden je tudi črpalni poizkus, ki je pokazal, da imamo tudi na tej lokaciji zadostno količino kvalitetne pitne vode. Črpalni poizkus je celo potrdil, da izdatnost nove vrtine presega kapaciteto sedanje, kar pomeni, da na Blokah nimamo strahu, da bi se lahko v bodočnosti srečali s pomanjkanjem pitne vode. Trenutno se že izdeluje gradbeni in strojni del črpalnišča. V fazi pridobivanja je tudi vodno dovoljenje, ki ga izdaja Ministrstvo za okolje. Verjamem, da bo tudi ta investicija zaključena še pred začetkom letošnje zime.

V pripravljalni fazi je tudi izgradnja novega vodovodnega omrežja od naselja Hiten do naselja Polšeče. Linija bo potekala mimo

Dela so stekla.

poslovalnico v Novi vasi zaprla menda zaradi potrebe po varčevanju. Posledica varčevanja, ki ga izvajajo podjetja v državni lasti, je tudi drastično zmanjšanje obsega poslovanja Pošte Slovenije v Novi vasi, ki od januarja posluje le še po dve uri dnevno. Da je zmeda še večja, se obratovalni čas po dnevih spreminja, zato so

bi približno en mesec. Predvidoma 1. septembra letos naj bi pogodbeni pošta, pod okriljem Občine Bloke, začela z obratovanjem v prenovljenih prostorih z novim osebjem. Pomembno se bo podaljšal tudi delovni čas, saj bo obratovala vse dni v tednu, in sicer poln delovni čas. V okviru te dejavnosti bomo

Prostore pošte še čaka temeljita prenova.

Izgradnja okoljske infrastrukture v Metuljah

Pri novi vrtini v času črpalnega poizkusa

Izvajanje asfalterških del.

naselja Pajkovo in Sv. Urha, kjer bo lociran tudi dodatni rezervoar. Z izgradnjo tega vodovodnega omrežja bomo na centralni vodovod Bloke priključili še zadnji dve naselji, ki trenutno te možnosti še nimata – naselji Polšeče in Zavrh. Prebivalci teh dveh naselij so se s pitno vodo do sedaj oskrbovali iz vodovoda Sv. Vid iz občine Cerknica. Voda iz omenjenega vodovoda pa je žal večkrat zdravstveno oporečna, velike težave, predvsem v poletnih mesecih, pa so tudi z izdatnostjo vodnega vira, zato je oskrba večkrat motena. Zaradi organizacijskih razlogov se izgradnja tega vodovoda še ni začela, kljub temu pa sem prepričan, da bo tudi ta projekt dokončan še letos.

POSODOBITVE CESTNEGA OMREŽJA

Po vzoru iz preteklih let bomo tudi letos obnovili cestno omrežje. V ta namen smo v preteklih letih namenili del ali celotna sredstva, ki jih je občina pridobila na osnovi 23. člena Zakona o financiranju občin (ZFO), na podlagi katerega je država občinam zagotavljala dodatna sredstva za razvoj in obnovo komunalne infrastrukture. Ta sredstva so bila v principu namenjena zmanjševanju razvojnih razlik med občinami, zato so manj razvita okolja praviloma pridobivala več sredstev, preračunano na prebivalca. Zaradi slabega finančnega stanja v državni blagajni so bila najprej ta sredstva v proračunu za leto 2014 prepolovljena oziroma zmanjšana na 2 % primerne porabe. Po zadnjih informacijah pa država nima denarja niti za plačilo tako zmanjšane obsega teh sredstev, zato občinam grozi velika nevarnost, da teh sredstev letos enostavno ne bodo pridobile. Občina Bloke v tem primeru izgubi skoraj 80 tisoč evrov, kar bo vsekakor imelo negativen vpliv na obseg letošnjih investicij. Kljub temu pa načrtujemo obnovo nekaterih najbolj prizadetih cestnih odsekov, ki jih bomo financirali iz rednih sredstev občinskega proračuna.

Vsem Bločanom in Bločankam in ostalim bralcem Bloškega koraka želim tople in prijetne počitniške dni.

Župan Jože Doles,
foto Stane Jakopin

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Spoštovane bralke, spoštovani bralci Bloškega koraka, pravkar smo vstopili v drugo polovico leta, šolarji so za nekaj časa odložili svoje šolske torbe, študenti bijejo še zadnje bitke z izpiti pred počitnicami, vsi skupaj pa se pripravljamo na težko pričakovani dopust. Poletne temperature nam dodatno viša svetovno prvenstvo v nogometu ali kakor bi rekli nogometni navdušenci, »najpomembnejša postranska stvar na svetu«.

Za nami je razmeroma pestra polovica leta, saj so se v tem času odvijali prijetni in tudi manj prijetni dogodki. Ena takšnih manj prijetnih izkušenj je bil nedvomno letošnji žledolom. V zadnji številki Bloškega koraka smo objavili razpis za podelitev občinskih priznanj najzaslužnejšim, ki bodo podeljena ob občinskem prazniku. Kot predstavnik štaba civilne zaščite sem prepričan, da si občinsko priznanje zaslužijo prav vsi, ki so kakorkoli pomagali pri odpravi posledic omenjenega žledoloma, za kar se jim v svojem imenu in v imenu Občine Bloke ponovno zahvaljujem. Ker ni mogoče, da bi se lahko vsakomur zahvalili z občinskim priznanjem, sem se odločil, da bi skladno z določili objavljenega razpisa za dobitnika občinskega priznanja predlagal podjetje, ki je v času ujme na naš poziv takoj priskočilo na pomoč in to z vsemi svojimi zaposlenimi in vso svojo mehanizacijo, za kar niso in tudi ne bodo izstavili računa. Ko sem stopil v stik s predstavnikom podjetja, mu razložil svojo namero, me je le prijazno in skromno zavrnil, rekoč: »Opravili smo samo svojo dolžnost in za to ne potrebujemo plačila, še manj pa občinsko priznanje«. Obšlo me je spoznanje, kako lepo je živeti v takem okolju, kjer smo obdani z ljudmi, ki želijo pomagati v stiski z vsem svojim premoženjem, ne da bi za to zahtevali kakršnokoli plačilo ali pričakovali zahvalo. Še enkrat iskrena hvala!

Seveda pa so se v pomladanskem času na Blokah zvrstili številni dogodki tako na kulturnem, športnem kot tudi investicijskem področju, o čemer podrobno poročamo v tokratni številki glasila.

V tem času je dobil svoje stalno mesto tudi naš velikokrat premalo cenjeni bloški smučar. Odprtje stalne muzejske razstave, ki bo odslej v prostorih večnamenske dvorane Bloški smučar, je bilo na kresno soboto, pred državnim praznikom dnevom državnosti.

Prav je, da izpostavim eno večjih pridobitev za Bloke, to je nova lekarna, ki dobiva svoje prostore v preurejeni stari športni dvorani v Novi vasi. Nedvomno bo s tem prihranjena marsikatera pot v Cerknico, bistveno pa se bo izboljšala zdravstvena oskrba za prebivalce Blok.

Poleg ostalih stalnih vsebin vam je v tem izvodu glasila župan pripravljen tudi predstavitev investicij, ki se zaključujejo ali so v teku izvajanja.

Ja, na nekaj pa bi skoraj pozabil. Na volitve namreč. Čez nekaj dni se bomo lahko udeležili državnoborskih, v jeseni pa še lokalnih volitev. Predlagam, da dobro razmislimo in izkoristimo svojo državljansko pravico in dolžnost ter s tem zaupamo krmilo države in občine tistim, ki bodo sposobni na pošten in demokratičen način popeljati Slovenijo iz sedanjega položaja v državo boljših možnosti in zdrave ekonomije, nenazadnje v državo, ki bo tudi mladini zagotovila dostojno mesto v prihodnosti. Upam, da se nam bo pod vodstvom novoizvoljenih uspelo izviti iz gospodarske krize, brezposelnosti in korupcijskih škandalov.

Želim vam dolgo vroče poletje, prijeten dopust in brezskrbne počitnice. Kot bi mignil, bo jesen tu in z njo nova številka Bloškega koraka.

Nasvidenje prihodnjič!

Marica Zgonc

»Vem, kaj je sreča! Biti dober!«

ŽE VEČ KOT TRI DESETLETJA SE PIŠE ZGONC, MARICA ZGONC, KI PRAV TOLIKO LET ŽIVI V TOPOLU. ROSNA NAJSTNIŠKA LETA JE PREŽIVELA V RODNIH VODICAH, KRAJU V SOSEŠČINI ŠMARNE GORE. SREDNJO ŠOLO JE KONČALA V LJUBLJANI, SE ZAPOSILILA V MENGEŠKEM LEKU IN KAJ KMALU ZATEM ŠE KOT TAJNICA V CERKNIŠKEM BRESTU. KLIC SRCA JO JE PRIPELJAL V TOPOL NA BLOKE IN IZ GOSPODIČNE JEŽ JE POSTALA GOSPA ZGONC, SO-PROGA ŽAL ŽE POKOJNEGA JOŽETA, S KATERIM STA SI USTVARILA TOPEL IN VAREN DOM. SINOVA BOR IN VID PA STA ODRASČALA IN ODRASLA POD KROVOM SKUPNE LOVRANOVE DOMAČIJE. BOR ŽIVI V POSTOJNI, MLAJŠI VID PA SE ŠE VEDNO NAJRAJE ZADRŽUJE V ZAVETJU DOMAČE HIŠE.

Marica Zgonc prejema nagrado in priznanje iz rok predsednika Boruta Pahorja.

Sredi letošnjega aprila smo Slovenci prisluhnili medijskim novicam, da je Marica Zgonc iz Topola na Blokah prejela nagrado Republike Slovenije za življenjsko delo na področju prostovoljstva kot najvišje državno priznanje za izjemne dosežke.

Nekaj dni zatem pa so Marico Zgonc poslušalci Vala 202 izbrali za ime tedna!

Kdo ne bi bil vesel tako laskavih priznanj in pohval. Tudi Marica je ponosna na ta priznanja, ki so zagotovo plod njenega uspešnega prostovoljnega dolgoletnega dela. Njegovi začetki segajo prav v leta, ko se je prvič podpisala kot Marica Zgonc.

V vseh teh treh in več desetletjih je nepogrešljiva pri delu v Rdečem križu, videvamo jo pri varovanju otrok na prehodih čez cesto, pri krvodajalskih akcijah, obisku je obolele in starejše ljudi, invalide in osamljene, terapevtsko pa je nadvse uspešna kot telefonska svetovalka ljudem v stiski. In še bi lahko naštevali njena dobra dela, kajti prostovoljno delo je v teh letih že postalo njen način

življenja. Ljudi enostavno razume in kar je najbolj pomembno, zna in jim tudi hoče pomagati!

Ko z Marico govoriva o sreči, je prepričana, da ni srečen tisti, ki ima veliko, ampak je srečen tisti, ki malo potrebuje, kar je še posebej poudarjeno v obrazložitvi Nagrade RS za prostovoljstvo.

Sreča ne mara ljudi, ki preveč jočejo, vem že dolgo. Vem tudi, kaj je sreča! Sreča je biti dober! In če bi se ljudje zavedali, kakšna nep-

opisna sreča je človeku dati ali pomagati, bi kaj kmalu ne imeli drug drugemu kaj dati!

Vse manj starejših ljudi se odloča za bivanje v domovih starejših občanov. Svoje so storile tudi cene, zato pa

vse več pomoči potrebujejo na domu. Demence so najbolj pogosta in težka obolenja starejših ljudi, včasih pa pomoč potrebujejo tudi tisti, ki skrbijo za ostarele svojce!

Dva pomembna dogodka zaznamujeta naše življenje. Prvega se ne spominjamo, drugega si nihče ne želi! Vsak potuje v svojo smer, vsi pa po reki navzdol, do izliva.

Narava je moja mati, v njenem naročju sem večen otrok, rada pove Marica, in se med pogovorom zazre na bližnji pašnik in gosto drevje nad njim. In če bi imela še vnuka v svojem naročju, ne bi bilo srečnejše stare mame na svetu. Kričanje otrok je Marici enako ljubo kot petje v domačem pevskem zboru, enako kot tudi petje ptic, ki odpirajo kljune, ne zavedajoč se sreče, ki jih obdaja!

Tone Urbas

Odprtje stalne muzejske razstave Bloški smučar v besedi in fotografiji

Slavnostnega odprtja se je udeležilo veliko število obiskovalcev, ki so prisluhnili MePZ Bloke, izvirnim besedam starosvetnih bloških smučarjev, slavnostnemu govorniku županu, Ireni Škrabec in dr. Bojani Rogelj Škafar, direktorici Slovenskega etnološkega muzeja.

Odprtje je bilo s prerezom slavnostnega traku zaupano županu Jožetu Dolesu in častnemu občanu Francetu Škrabcu.

Obiskovalci so si z velikim zanimanjem ogledali razstavo.

Po slavnostnem odprtju so obiskovalci prisluhnili pesmim domačega pevskega zbora pod vodstvom Tanje Avsec; še posebej avtorskim pesmim dolgoletnega zborovodja bloških pevcev Srdžana Ribarovića.

S pesmijo Mlade oči Jureta Robežnika in Dušana Velkavrha je večer popestrila domačinka, Bločanka Eva Modic, ob spremljavi Tanje Avsec, ki se je predstavila s pevskim zborom na začetku prazničnega slavlja.

Z izvirnimi dalmatinskimi pesmimi se je bloškim pevcem in pevkam pridružila Klapa Galeb.

Tekst: Tone Urbas

Foto: Matjaž Žnidaršič in Stane Jakopin

Stalna muzejska razstava Bloški smučar je namenjena

Tebi, stari, na pol pozabljeni bloški smučar ...

NA KRESNO SOBOTO GOSPODOVEGA LETA 2014, KI JE ZNANA PO NAJKRAJŠI NOČI IN KOT ZNANILKA DOLGIH POLETNIH DNI, SO SLOVESNO ODPRLI STALNO MUZEJSKO RAZSTAVO BLOŠKI SMUČAR, KI NAPOLNUJE DOKAJ VELIK PROSTOR VEČNAMENSKE DVORANE Z ENAKIM IMENOM. Z NOVO PRIDOBITVIJO, NA KATERO SO BLOČANI ČAKALI KAR NEKAJ LET, JE TA DEL SLOVENSKEGA KOŠČKA ZEMLJE ŠE BOGATEJŠI, BOLJ RAZPOZNAVEN, PO SPLETU OKOLIŠČIN PO KRIVEM OBDOBJEN NA ZAMOLČANOST BOGATE KULTURNE DEDIŠČINE, S KATERO SO NAS BOGATILI STARI BLOŠKI SMUČARJI.

Tebi, stari, na pol pozabljeni bloški smučar, ki si nezavedno začel novo svojstveno poglavje človeškega udejstvovanja in omogočil pravo svetovno smučarsko gibanje, v spomin in zahvalo ...

Po sledih tvojih smučí se bo ohranjala v bloški snežni belini skoraj izumrla slava bloškega smučarja, je v pozdravnem nagovoru, zapisanem v prvem biltenu Bloških tekov, še posebej poudaril tedanji direktor Novolita France Strle.

Tebi, stari ... France Strle

ah prevladuje gorska klima z močnimi kontinentalnimi vplivi, ki jih bogati burja.

SMUČI KOT PROMETNO SREDSTVO

Podnebne razmere in razgibanost terena so prispevale velik delež k temu, da so se na Blokah kot prometno sredstvo uveljavljale smučí. Na smučeh so hodili Bločani vasovat, svatovat, v trgovino in gostilno, pa tudi k nedeljski maši. Na posebnih pogrebnih smučeh pa so pokojnika pospremili na zadnji poti.

ČUDEŽNA HOJA PO ZASNEŽENIH GORAH

Prvi zapisi o smučanju v srednji Evropi segajo v čase Janeza Valvazorja. Bil je plemič, polihistor, član kraljeve družbe, ki je o življenju prebivalcev vojvodine Kranjske napisal pomembno znanstveno delo Slava vojvodine Kranjske, ki je leta 1689 izšla v štirih zajetnih knjigah. V muzeju je na vidnem mestu na ogled izvirnik te knjige, ki ga je občina Bloke prejela za poduk in zgled, kako je treba z resno marljivostjo paziti na pravi čas in priložnost,

SNEG IN BURJA IMATA NA BLOKAH MLADE

Bloke so bile poseljene zelo zgodaj, trdijo zgodovinski viri, kar dokazujejo tudi številne izkopanine iz prazgodovinske dobe, najdene v Tlakah nedaleč od Metulj. Že v prvem tisočletju pred našim štetjem naj bi tu v plemenski skupnosti živeli Japodi in zdajšnje Metulje so se takrat imenovali Metulum.

Pisni viri Bloke prvič omenjajo leta 1260, Novo vas pa leta 1341. Bloška planota meri okoli 75 kvadratnih kilometrov, s samostojno občino od leta 1998, ki ji je uspelo v zadnjih desetih letih storiti veliko več za blagor občanov, posodobitev krajev, predstavitev kulturnih izročil itd. kot prej v pol stoletja.

Če je zima prava, bloška, kot ji domačini radi rečejo, ki pa je že dolgo ni bilo, sneg zapade že sredi novembra in se zadrži vse do aprila. Včasih so bile zime bogate s snežno odejo; pol ali meter snega ni bila nobena posebnost. Zaradi visoke lege, med 720 in 800 metri nadm. višine, na Blok-

Pred slavnostnim odprtjem muzejske razstave je zbrane pozdravil župan občine Bloke Jože Doles, orisal pomen in namen razstave ter se zahvalil vsem, ki so prispevali svoj delež k ohranjanju spomina na bloškega smučarja. Želja po muzeju je stara toliko, kot je stara občina Bloke, in z današnjim dnem so se uresničile sanje vseh Bločanov, ki jim je mar dediščina, na katero smo zelo ponosni, je še posebej poudaril župan in dodal, da tempo sodobnega načina življenja nas Bločane tudi v tej trenutni krizi ne sme potisniti v pozabo.

Dr. Bojana Rogelj - Škafar, direktorica Slovenskega etnografskega muzeja, je v pozdravnem nagovoru tik pred slavnostnim odprtjem poudarila pomen muzeja za kraj in slovensko zgodovino smučanja ter pohvalila strokovno sodelovanje. V zahvalo za tvorno sodelovanje ji je župan Jože Doles izročil umetniško delo bloškega slikarja in umetnika Božidarja Strmana - Mišota, ki bo našlo prostor v Slovenskem etnološkem muzeju.

če hočeš uloviti umetnost, izkustvo, vednost, slavo in čast, kot piše v spremljajočem besedilu.

V knjigi pa je še posebno zanimiv zapis o čudežni hoji po zasneženih gorah, o starosvetnem bloškem smučanju, kjer je podrobno opisana oprema bloškega smučarja, tehnika hoje in drsenja navzdol in zavijanja na kratkih deščicah.

Obiskovalcem stalne muzejske razstave Bloški smučar so na voljo trije veliki in devet malih zaslonov, ki z dotikom na ekran omogočajo širši vpogled v razstavljeni eksponat.

IZVOR BLOŠKIH SMUČI

Kljub obsežnosti znanstvenega gradiva, ki ga je doslej uspe-

lo zbrati precejšnjemu številu raziskovalcev, pravi izvor bloških smučI in zgodovinski čas njihovega nastanka, še vedno ostajata skrivnost.

Da o izvoru bloških smučI ne vemo veliko, je v veliki meri pripomoglo tudi dejstvo, da so med drugo svetovno morijo zgoreli vsi stari zapisi cerkvenega arhiva župnijske cerkve pri Fari.

Še najbolj pa se uveljavlja domneva, da so bloške smučI staroslovenskega izvora.

SMUČARSKO IZRAZOSLOVJE

Slovenci smo edini narod v srednji Evropi, ki ima svoj izviren izraz za smučI. Vsi drugi narodi so smučarsko izrazoslovje poimenovali po skandinavskem vzorcu, ki

ima za osnovo besedo ski.

Prvi, ki je bloško smučarsko izrazoslovje proučil, je bil Rudolf Badjura. O smučarski terminologiji pa je najobširneje pisal dr. Boris Orel. Leta 2012 je izšel Slovenski smučarski slovar Aleša Gučka in soavtorjev.

BLOŠKE SMUČI

Drsna ploskev bloških smučI je ravna in brez žlebov, zunanji robovi so posneti, spodnji pa ostri zaradi boljše opore pri vijuganju. V muzeju so na posebnih panojih opisani in prikazani sestavni deli bloških smučI s stremeni in »kouci«.

Bločani, tako piše na enem izmed razstavnih panojev, so za izdelavo smučI najpogosteje uporabljali bukov les, pa tudi javorov, jese nov in češnjev je bil dober.

Včasih so si v smučko vrezali ali vžgali znamenje, ki je označevalo začetniki imena in priimka lastnika, včasih pa tudi še hišno številko, približno tako, kot so si domačini na Otoku ob Cerknškem jezeru označevali svoja orodja.

LIKOVNE UPODOBITVE

BLOŠKEGA SMUČARJA

Bloški smučar je bil izziv za različne umetnostne upodobitve naših likovnih in kiparskih umetnikov. Tako je Maksim Gaspari že leta 1938 znanstveno upodobil bloškega smučarja, Janez Boljka

je avtor bronastega kipa bloškega smučarja, Milena Braniselj je avtorica bloškega smučarja odlitega v bron, Božidar Strman - Mišo pa ga je največkrat slikovno upodobil.

Prvi filmski zapis o bloškem smučarju je posnel Metod Badjura.

ZGODOVINA SMUČANJA

Začetki starega smučanja so se najverjetneje hkrati pojavili v več krajih severne Evrope na Laponskem, v severni Rusiji in centralni Aziji.

Za najstarejše smučanje pa še vedno velja altajsko ljudsko smučanje, ki ga v prvotni obliki še danes ohranjajo na Kitajskem.

V Rusiji pa so že več kot pred 6.000 leti uporabljali smučI. Najstarejše so bile najdene leta 1924 na Švedskem in naj bi segale v čase 3.500 let pred našim štetjem.

ZATON BLOŠKEGA SMUČANJA

Konec naše stare ljudske smučarske kulture je tesno povezan z drugo svetovno morijo. Leta 1942 je fašistični okupator na Blokah odredil zaplenbo vseh smučI. Nekateri zavedni Bločani so se zoperstavili tej odredbi in smučI niso hoteli izročiti tujcu, temveč so jih raje uničili sami. Kljub vsemu pa je tudi mnogo izvirnih bloških smučI zgorelo skupaj s številnimi domačijami. V letih po vojni pa so mile zime

SNOVALCEM RAZSTAVE BLOŠKI SMUČAR VSE PRIZNANJE

Za vsebinsko zasnovu, izbor tekstov in gradiva je poskrbela Irena Škrabec.

Arhitekturna ureditev je bila zaupana Marijanu Rafaelu Lobodi.

Za celostno grafično podobo je poskrbela Polonca Strman.

Skulptura bloškega smučarja in scenska likovna dela so bila zaupana Božidarju Strmanu - Mišotu.

Za izdelavo filmskega gradiva sta poskrbela Mitja Novljan in Jože Obreza, za izvirne fotografije Matjaž Žnidaršič, za pregled besedila Aleš Guček, za filmske in video posnetke pa Marjan Batagelj, Jože Perko, Joco Žnidaršič in RTV Slovenija.

Lastnikom izposojenih predmetov: Slovenskemu etnografskemu muzeju Ljubljana, Elanu d.d. Begunje in številnim domačinom, lastnikom podarjenih dokumentov in predmetov, se Občina Bloke, ki je razstavo tudi finančno omogočila, iskreno zahvaljuje.

Božidar Strman - Mišo, Marijan Rafael Loboda, France Škrabec, Irena Škrabec in župan Jože Doles so do potankosti uresničili idejne zamisli za postavitve stalne muzejske razstave, ki je dozorela sredi lanskega leta.

Za scensko likovna dela in skulpturo bloškega smučarja je poskrbel Božidar Strman - Mišo.

prispevale svoj delež k umiku bloškega smučanja s prevzemom sodobnejših načinov smučanja.

BOGATA DEDIŠČINA BLOŠKEGA SMUČANJA

Da dediščina bloškega smučanja ne bi popolnoma tonila v pozabo, so se je na različne načine lotili in prispevali svoj bogati delež prof. Marjan Jeločnik, Svetozar in Aleš Guček, Janez Praprotnik, France Škrabec in dr. Borut Batagelj. K tem etnografskim zanesenjakom in avtorjem številnih zapisov,

podob in slik o Blokah in njenih ljudeh si upam pripisati tudi ime domačina Božidarja Strmana – Mišota.

OD ZAMISLI DO URESNIČITVE

Ideja za postavitev stalne muzejske razstave je dozorela sredi lanskega leta. Delovna skupina, na čelu z županom Jožetom Dolešom, v sodelovanju z arhitektom Marjanom Lobodo in slikarjem Božidarjem Strmanom, je kaj kmalu našla tehnično in prostorsko rešitev za ohranitev lika bloškega smučarja v stal-

Arhitektura razstave in razstavna oprema je bila zaupana znanemu avtorju številnih razstav doma in v svetu Marianu Rafaelu Lobodi.

ni muzejski razstavi v Novi vasi, posvečeni bloškemu smučanju.

KAJ VSE PONUJA STALNA MUZEJSKA RAZSTAVA NA BLOKAH?

S premišljenimi teksti, ponujenimi na nevsiljiv način, je primerna za vse tiste, ki hočejo prebrati več kot tudi za tiste, ki jim je bolj pri srcu fotografija ali film. Estetsko oblikovanje muzeja in številni didaktični pripomočki bogatijo vsebino, ki privablja obiskovalce od vsepovsod, mlajše in starejše,

kar je tudi eden od ciljev vseh razstav, je v pogovoru še posebej poudaril eden od snovalcev vsebinske zasnove muzeja, Marijan Rafael Loboda.

Nikoli več ne bo tako, kot je bilo, vendar, kar je bilo, je vredno spomina, ki ga naslednjim človeškim rodovom namenja stalna muzejska razstava Bloški smučar v zibelki slovenskega smučanja – na Blokah.

Tone Urbas

Foto: Tone Urbas in Matjaž Žnidaršič

Za vsebinsko zasnovo in izbor muzejskega gradiva je tenkočutno poskrbela Irena Škrabec, ki se je ob tej priložnosti zahvalila prav vsem sodelavcem, posebno še očetu Francetu za številne ohranjene dokumente in predmete.

France Škrabec.
Domačini
in okoličani
ga pozna-
jo tudi kot
hudomušnega,
preudarnega
in nagajive-
ga Obloškega
Tončka, ki
hrani v sebi in
svojih arhivih
celo zakladnico
bloške zgo-
dovine.

**Rok za oddajo člankov za naslednjo številko
Bloškega koraka je ponedeljek, 15. september 2014.**

Ponosni na svoj delček zgodovine

Slovesnosti ob odprtju pred dvorano Bloškega smučarja, kjer so v posebnem kulturnem programu nastopili člani in članice MePZ Bloke in skupina starih bloških smučarjev, so se pridružili tudi številni domačini in gostje iz sosednjih občin.

Še preden so po ogledu razstave krenili v dvorano, kjer se je odvijal sklepni del prireditve, so za Bloški korak povedali:

Jaka Šraj iz Metulj je menil, da je to velik korak Blok k prepoznavnosti zgodovinskih dejstev,

Jaka Šraj

Janko Širaj iz Ravnika je čestital županu in vsem, ki so se trudili, da so uspeli v kar največji meri

Janko Širaj

ohraniti lik bloškega smučarja, Bojan Kraševac s Studenca pa je omenil trajno kulturno vredno-

Bojan Kraševac

to, ki se je iz preteklosti preselila za vse večne čase v Novo vas v dvorano Bloškega smučarja.

Plul je s srcem skozi glasbo

PO SLAVNOSTNEM ODPRTJU STALNE MUZEJSKE RAZSTAVE JE BIL V DVORANI BLOŠKI SMUČAR V NOVI VASI ŠE KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA BLOKE IN KLAPE GALEB. S KULTURNIM PROGRAMOM SO VSEBINSKO POPESTRILI IN OBELEŽILI POMEMBEN DOGODEK NA BLOKAH IN SE HKRATI Z BESEDO IN PESMIJO, TAKO PEVCI KOT TUDI OBISKOVALCI, S HVALEŽNOSTJO SPOMINJALI DOLGOLETNEGA ZBOROVODJA, ŽAL ŽE POKOJNEGA, SRDŽANA RIBAROVIČA.

DOMAČIN FRANCE ŠKRABEC SE GA JE TAKOLE SPOMINJAL:

Novembra leta 1971 je bil v tedanji bloški tovarni Novolit letni občni zbor sindikata. Po občnem zboru so postregli s prigrizkom in kozarcem vina. Med delavci je bilo kar nekaj pevcev in začeli smo prepevati. Med nami so bili tudi predstavniki ljubljanskega trgovskega podjetja Gramex, katerega del je bil takrat tudi bloški Novolit. Med gosti je bil tudi glavni direktor France Plazar. Pohvalil je lepo petje in predlagal, da bi pri sindikatu ustanovili pevski zbor, on pa bo poskrbel za zborovodjo. Direktor Plazar je obljubo držal. Že naslednji teden je njegov šofer s službenim avtomobilom pripeljal obljubljenega zborovodjo, Srdžana Ribaroviča. Tako je ta Dalmatinec prvič prišel na Bloke.

Rojen je bil sicer v Makarski, živel

pa je v Splitu. Že v gimnazijskih letih se je navduševal nad glasbo in odkrival skrivnosti klavirske tehnike. Po gimnaziji je prišel na študij v Ljubljano. Študiral je na strojni fakulteti in glasbeni akademiji, kjer je tudi diplomiral. Pod ljubljanskim Rožnikom si je ustvaril družino, vendar se ni nikoli ločil od ljubljene Dalmacije. Z dušo in srcem je bil vedno tam.

A vendar je Sloveniji dal veliko. S seboj je prinesel dalmatinsko trdoživost in odprtost. Bil je duhovit, občutljiv, nežen, raztresen ... bil je boem, anarhist, odličen pedagog in za klavirjem, pri pouku, za štedilnikom in sploh v življenju – velik improvizator. Znal je doživljati veselje, nagajivost, trpljenje in bolečino. Vse to je bil pripravljen prenesti tudi na nas, po naravi čisto drugačne bloške pevce.

Kot učitelj glasbe je delal v osnovnih šolah v Pirničah in Kosezah, kot profesor na gimnaziji v Škofji Loki, bil je pomočnik ravnatelja Glasbene šole Frana

Pojte z dušo in srcem, je več kot 20 let Srdžan svetoval številnim generacijam bloških pevcev. Njegove iskrene nasvete in želje bloški pevci, tudi dve desetletji po njegovi smrti, nadvse resno upoštevajo.

Šturma, ravnatelj Glasbene šole v Kamniku. Pevske zборе je vodil v mnogih krajih, med njimi Podpeški oktet, moški pevski zbor na Škofljici, mešani pevski zbor Lira iz Kamnika in mešani pevski zbor KUD Tine Rožanc iz Ljubljane. Z nobenim zborom ni vztrajal dolgo, le pri nas na Blokah je ostal več kot 20 let, kjer je vodil

moški, ženski in mešani pevski zbor. Pod njegovo dirigentsko roko so se učili pevke in pevci, ki še danes tvorijo jedro MePZ Bloke in drugih skupin.

V zborih je vedno iskal soliste. Odkril jih je veliko in z njimi dal pesmim novo podobo. S priredbami domačih ljudskih pesmi, ki jih z veliko ljubeznijo gojita naša pevca Micka in France Anzelc – Petračeva, je slovenska zborovska pesem obogatena za dragocene umetnine. Uglasbil je tudi pesem Ivana Čampe.

Zgoščenka, ki jo je MePZ Bloke izdal ob 40-letnici delovanja, omogoča vpogled v del Srdžanovega dela.

»Pivat je triba dušom i srcem, ne samo glasom,« nam je večkrat po dalmatinsko položil na dušo.

On je zares s srcem plul skozi glasbo in z njo spoznaval ljudi. Tudi mnogim Bločanom je vcepil veselje do lepih slovenskih, pa tudi dalmatinskih pesmi.

Ob dvajseti obletnici njegove preane smrti se ga s spominskim koncertom spominjamo tudi mi.

Srdžan počiva v družinskem grobu na splitskem pokopališču Lovrinac.

Okoli sveta za pol kilograma medu

ČE NE BI JEDEL MEDU, BI UMRL 40 LET PREJ, JE PRED SVOJIMI UČENCI NA GLAS POVEDAL ZNANI GRŠKI FILOZOF IN MATEMATIK PITAGORA. RIBIČI OB CERKNIŠKEM JEZERU ZAGOTAVLJAJO, DA BOŠ ŽIVEL VEČ KOT STO LET, ČE BOŠ RIBE LOVIL, BLOŠKI ČEBELARJI PA K TEJ MODROSTI DODAJAJO; ČE BOŠ LE POJEDEL DOVOLJ MEDA.

Slovenski čebelarji in z njimi tudi bloški so lani praznovali kar 14 desetletij organiziranega čebelarjenja na Slovenskem. Zato si upam trditi, da smo čebelarska država, saj smo tako po organizacijski strukturi, številu čebelarjev na tisoč prebivalcev kot tudi po gostoti čebel na kvadratni kilometer med vodilnimi državami na svetu.

Na Blokah so ta razmerja nekoliko drugačna, zaradi podnebnih razmer spremenljiva, vendar usmerjena v pravo smer, v smer hitrejšega razvoja čebelarstva, v skrb za delo z mladimi čebelarji, izobraževanje starejših, druženje, prijateljevanje, na vrednote, ki jih preveč radi pozabljamo.

Pred nekako petnajstimi leti so se bloškim čebelarjem obetali slabi časi. Mladih ni bilo, prevladovali so starejši in še teh sta bili le slabi dve desetini.

Zdaj je v bloškem čebelarskem društvu včlanjenih 50 čebelarjev z več kot 200 panji. Čebelarja, ki bi imel na Blokah več kot 40 panjev, še ni, hitro pa se jim približujejo znani in uspešni bloški čebelarji Mirko Doles iz Velikih Blok, Rajko Anzeljc iz Nove vasi, Dušan Rot iz Benet ...

Ena čebelja skupnost šteje navadno od 30.000 do 60.000 čebel delavk in vsaka v vsem svojem šesttedenskem življenju nabere le 0,8 grama medu. Za pol kg medu se torej vse življenje trudi dobrih 550 čebel in pri tem skupaj več kot enkrat preletijo svet.

Pridni in delavni kot čebele pa so tudi bloški

čebelarji! Biti čebelar je poslanstvo, ki ni dano vsakomur, zato je kapo dol pred vsakim čebelarjem!

V nekdanji skupni cerkniški občini imajo poleg bloških čebelarjev svoje društvo še čebelarji iz Cerknice, Begunj, Loške doline in Rakeka, vsi pa so združeni v Zvezo čebelarskih društev Cerknica z nekaj več kot 200 člani, ki jim predseduje čebelar Janez Palčič iz Loške doline.

V Čebelarsko zvezo Slovenije pa je vključenih nekaj več kot 210 čebelarskih društev z okoli 10.000 čebelarjev, ki imajo okoli 170.000 čebeljih družin in pridelajo okoli 2000 ton medu. Poleg tega pa še cvetni prah, propolis, matični mleček in vosek. Na čelu vseh slovenskih čebelarskih društev pa je že sedmo leto zapored Boštjan Noč iz Žirovnice na Gorenjskem, kjer vzorno skrbi za vseh svojih 250 panjev.

Med največje čebelarje pri nas in celo v Evropi, tudi po čebelarskem stažu, zagotovo sodi Janko Pislak iz Apač. Lahko se pohvali, da ima v lasti kar 2600 panjev, nameščenih v Pomurju in Podravju. Ob dobrih letinah pridelava do 80 ton medu.

V Sloveniji imamo kar sedem različnih vrst čebel, ki jih v drugih državah ne poznajo. Najbolj cenjena pri naših čebelarjih pa je kranjska sivka.

MED JE ZDRAVILO

Med ni samo zdravo hranilo, ampak je tudi

odlično zdravilo, ki ga mnogi uporabljajo za celjenje ran, saj poleg tega, da rane čisti, tudi uničuje bolezensko spremenjene bakterije.

Zdravilni učinki čebeljih pridelkov na človeški organizem so znani že vrsto stoletij. Nekateri naši znani zdravniki pa so s čebeljimi piki uspešno zdravili revmatična obolenja. Sami pa za svoje zdravje že veliko naredimo, če med redno uživamo.

V knjigi Zdravljenje s čebeljimi pridelki, kot so med, cvetni prah, matični mleček, propolis in čebelji prah, avtor knjige dr. Peter Kapš piše, da ti pridelki učinkovito vplivajo na potek bolezni dihal, srca in ožilja, prebavil, sečil, krvi, kože, revmatičnih obolenj kot tudi pri uravnavanju sladkorne bolezni in debelosti, vse seveda pod zdravnikovim nadzorom.

ZBOLIJU TUDI ČEBELE

Ne samo bloški čebelarji, zvem pri Stanetu Carju v Novi vasi, temveč tudi čebelarji vsega sveta, imajo velike težave z zahrbtnim zajedavcem – varojo. Enostavno še niso našli učinkovitih zdravil. Kemičnih preparatov pa se čebelarji že vrsto leti na veliko ogibajo. Tudi na Blokah! Varojo se dobro zoperstavljajo z naravnimi, nestrupenimi sredstvi.

Gniloba čebelje zalege je svojstven problem, ki zahteva tudi sežige panjev, kar pa na Blokah še ni poseben problem, kot je na primer ponekod v Sloveniji. Čebelarji moramo namreč največkrat kar sami po najboljši volji poskrbeti za vse ukrepe, da se čebele ohranijo. Našo

MORDA ŠE NISTE VEDELI:

- da ena čebelja skupnost lahko »pridelava« več kot 45 kg medu več, kot ga potrebuje zase,
- da čebelja skupnost zgodaj spomladi šteje od 10.000 do 15.000 čebel, poleti pa tudi 4-krat več,
- da čebela leti do 24 km/h, s krili zamahne 200-krat v sekundi, kar je 12.000-krat v minuti,
- da ima povprečna čebelja skupnost samo eno matico, ki lahko v svojem produktivnem obdobju dnevno izleže 2000 jajčec,
- da se barva medu spreminja od bele, zlate do temnorjave,
- da je med eno najvarnejših živil,
- da večina ljudem nevarnih bakterij v medu sploh ne more preživeti,
- da v delovni sezoni čebele živijo poprečno 6 tednov in
- da se slovenski čebelarji pripravljajo na ustanovitev Rejske organizacije za kranjsko čebelo za celo Evropo s sedežem v Sloveniji.

ZAHVALA ČEBELARJEV

OBČINI BLOKE

Tako kot Zveza čebelarskih društev v Cerknici tudi bloški čebelarji posvečajo strokovnim predavanjem in izmenjavanju izkušenj veliko mero pozornosti. Za tovrstno dejavnost pa so potrebni ustrezni prostori. Ti so v občini na voljo brezplačno, zato se odgovornim v občini čebelarji iskreno zahvaljujejo.

kranjsko sivko lahko ohranimo samo čebelarji in to tudi na Blokah dobro vemo, še posebej poudari Stane Car.

AJDA NA BLOŠKIH NJIVAH

Da je sejanje ajde pomembno prispevalo k razvoju čebelarstva, so čebelarji ugotavljali že pred dobrimi petstotimi leti, posebno pa še v prejšnjem stoletju, ko so zaznali, da so čebele z ajdo pridobile novo, precej veliko pašo v zgodnji jeseni.

Tako je tudi Čebelarska zveza Slovenije zasnovala projekt in spodbudila k pridelovanju medovite ajde na slovenskih njivah. Poleg čebelarjev se bodo projekta lotili še številni biotehnični in izobraževalni centri in vsak po svoje prispevali pomemben del za ohranitev kranjskih čebel.

Vedno bolj se moramo zavedati, da je vsaka tretja žlica hrane neposredno odvisna od čebel, kot tudi tri četrte vsega pridelanega sadja na svetu.

Tako so se že lani bloški čebelarji vključili v akcijo za sajenje ajde in v ta namen kupili 300 kg ajdovih semen sorte čebelica, ki so jo vzgajali na njivah Kmetijskega inštituta v Ljubljani in je primerna tudi za zemljo in podnebje na Blokah. Znano je, da ajda najbolje uspeva posejana na strniščih julija, da cveti kar tri tedne v avgustu in septembru in nudi čebelam pozno poletno pašo in dobro prehrano za uspešno preživetje čebelje družine.

Po pogovoru s predsednikom Čebelarskega društva Nova vas - Bloke Stanetom Carjem napisal Tone Urbas

Stane Car pred svojim čebelnjakom za hišo v Novi vasi

STANE CAR

je Potočan, doma iz Retij, rojen sicer v Ljubljani, kjer ima tudi stalno prebivališče, nov družinski kotiček pa sta si s soprogo Vladimiro Lipovčevno od Fare našla v novem novovaškem naselju. Imata tri hčere, štiri vnuke in dve vnukinji, ki so hkrati z drugimi člani širše družine in prijateljev dobri prijatelji in porabniki Stanetovega medu. Za

prodajo ga kaj malo ostane, zato čebelar Stane že na tiho razmišlja, da bi povečal število panjev iz zdajšnjih 18 v prihodnje vsaj na 30.

Že Stanetov oče Alojz se je ukvarjal s čebelami, zato se je tudi Stane že v rani mladosti navdušil nad čebelami. Še dobro se spominja prvih začetkov že pred štirimi desetletji, za resnejše delo in sobivanje s čebelami pa se je odločil pred nekako 15 leti, ko se je vključil v Čebelarsko društvo v Novi vasi.

Na čelu Čebelarskega društva Nova vas - Bloke je že sedmo leto. Pred njim je to delo uspešno opravljal žal že pokojni Ivan Ivančič z Runarskega.

V Zvezi čebelarskih društev Cerknica je včlanjenih nekaj več kot 200 čebelarjev in Stane Carja so izvolili v UO Zveze, ki mu nalaga številne dodatne obveznosti. Jih pa z veseljem in veliko mero odgovornosti tudi opravlja.

Med drugim tudi tvorno sodeluje pri javni svetovalni službi, kjer opravlja delo terenskega strokovnega čebelarskega svetovalca, za kar potrebuje veliko strokovnega znanja in izkušenj, ki jih mora za ohranitev oz. potrditev ustreznih certifikatov pri Čebelarski zvezi Slovenije nenehno dokazovati.

Zdaj je po čebelarski poti dedija Staneta storil prve korake njegov najstarejši vnuk Anže, Žabkar se piše. Star je sedem let in je učenec trzinske OŠ, na Blokah pa se z velikim veseljem vključuje v čebelarska opravila in nadaljuje bogato čebelarsko tradicijo svojih prednikov.

Stanetov vnuk Anže se kljub mladosti že loteva zahtevnejših čebelarskih opravil. Jabolko ne pade daleč od drevesa, pravijo!

Pikapolonice

Eden izmed pomembnejših dogodkov našega življenja je bil vstop v vrtec. Čeprav težko, smo se morali posloviti od toplega maminega zavetja. Prve dni bivanja v vrtcu smo še zelo pogrešali naše mamice in očke — nekateri smo se potolažili z dudo, drugi s pesmico, tretji s pestovanjem ... Že kmalu pa smo ugotovili, da je v vrtcu lahko prav prijetno in zabavno. Veliko se igramo, pojemo in plešemo, ustvarjamo in se tudi marsikaj naučimo. Čas v vrtcu hitro mine, tako da mamica in očka včasih še prehitro prideta po nas.

To smo me Pikapolonice – Janez, Sanja, Blaž, Lan, Aleks, Ula, Neli, Jakob, Ana, Nejc, Samo, Ella, Kevin in Jakob.

Tjaša Ponikvar in Romana Sajevec

To smo me — PIKAPOLONICE. (foto: Sara Žnidaršič)

Spoznavamo barve. (foto: Tjaša Ponikvar)

Obiskal nas je zajček. (foto: Romana Sajevec)

Pisano leto Metuljev

V vrtcu nismo najmlajši, pa tudi najstarejši ne. Lahko pa rečemo, da smo najstarejši v 1. starostnem obdobju, saj smo stari 2–3 leta. V vrtcu smo poleg urjenja v samostojnosti tudi marsikaj spoznali in se marsičesa naučili.

Vsak dan po zajtrku se zbiramo v jutranjem krogu, kjer se pozdravimo na različne načine – se primemo za nos, ušesa; se pobožamo po ličkih, laseh ter si zaželimo »dobro jutro«. Tako se otroci učijo bontona, spoštljivosti ter prijaznosti do ostalih otrok ter pridobijo občutek pripadnosti skupini.

Iz jutranjega kroga vedno izhajamo v različne dejavnosti. Spoznavali smo jesenske plodove, šivali copatke, se igrali z vodo, po barvah razvrščali pirhe ...

Ker pa smo eko vrtec, smo si sami izdelali »ekološki otok«, ki ga imamo v igralnici. Ločujemo papir, plastiko in splošne odpadke. Vaja dela mojstra, zato se pri otrocih vsak dan pozna napredek.

Najraje pa smo seveda zunaj, kjer opazujemo naravo, se pogovarjamo o njenih značilnostih v posameznem letnem času, urimo svoje gibalne spretnosti ter izvajamo dejavnosti za projekt »Mali sonček«.

Otroci iz skupine Metuljev ter vzgojiteljici Mateja in Sara

Spomladanski pohod na Bloško jezero, skupina Čebele 3–4 leta

V sklopu projekta Mali sonček se je na lep spomladanski dan skupina Čebele odpravila na 3. pohod do Bloškega jezera. Pohod je bil nekaj posebnega, saj se je z nami odpravila tudi ga. Jana Kus Veenvliet (Larsova mami), ki nam je pripravila pravi naravoslovni dan. Najprej smo si na parkirišču pred šolo s pomočjo teleskopa in daljnogleda ogledali štorke v gnezdu, nato pa smo se s pomočjo barvnih verižic razdelili v tri skupine. Vsaka skupina je prejela slikovno knjižico in vrečko za shranjevanje najdenih stvari (iskali smo smrekov storž, borov storž, smrekovo vejico, bukov list, žir, tri rumene rože ...), druga naloga pa je bila, da na poti nabere čim več različnih oblik listov grmovja. Otroci so bili zelo motivirani za delo. Ko smo prispeli na Bloško jezero, smo pomalicali, se za kratek čas poigrali na igralih, si ogledali paglavce in račke, se sprehodili okrog jezera in odpravili nazaj proti vrtcu. Pot nazaj je bila malce težja, saj so bili nekateri že precej utrujeni, vendar jo je prav vsem uspelo prehoditi. Čestitke vsem Čebelam in hvala naši sopotnici.

Vzgojiteljica Jana Bartol, pomočnica vzgojiteljice Nataša Ponikvar

Projekt Nahrbtnik čebelica in srečanje s starši, skupina Čebele

V skupini Čebele smo v letošnjem šolskem letu izvajali projekt Nahrbtnik čebelica. Od otroka do otroka je potoval nahrbtnik, ki je vseboval različne predmete: lutko, priročnik Čebele, igro spomin, sestavljanje čebele, zvezek za risanje, zvezek za lepjenje, zvezek za starše, priročnik za starše. Skupaj smo se preko priročnika o čebelah in vseh stvari, ki so jih pripravili otroci in starši, veliko naučili. Otroci in starši so bili zelo kreativni, iskali so informacije preko različnih medijev in vsak otrok posebej je bil ponosen na delo, ki ga je opravil v sodelovanju s starši. Otroci so si pridobili tudi večino nastopanja pred skupino in tako razvijali svojo samopodobo.

Kot zaključek projekta pa smo v vrtec povabili starše.

Prvi del našega srečanja je potekal v telovadnici, kjer smo pokazali staršem:

- plesno koreografijo skupine Čuki ČEBELICE,
- igro PAŠNE ČEBELE ob skladbi Čmrljev let,
- igro POTOVANJE OKOLI STOLOV ob glasbi
- ter igro v krogu ČEBELICE LETITE.

Sledilo je druženje v igralnici. Pripravili smo različne delavnice:

- rezanje sadja in izdelovanje sadnih nabodal,
- izdelava medenih kroglic,
- igra Zvočni spomin Čebelice,
- ogled zvezkov, izdelkov, slikanic, ki so jih otroci in starši pripravili v času potovanja nahrbtnika,
- družabna igra, ki je nastala v času potovanja nahrbtnika,
- puzzle Čebele.

Na koncu pa smo se posladkali s sadnimi nabodali in medenimi kroglicami ter okrepčali z regratovim sirupom, ki smo si ga sami izdelali.

Vzgojiteljica Jana Bartol, pomočnica vzgojiteljice Nataša Ponikvar

Lepo, lepše in najlepše ...

Dobro jutro, stric ponedeljek ... pravi znana otroška deklamacija. Kaj pa v vrtcu?

Vsak dan v tednu nam prinese kaj novega. Že na začetku leta smo si dneve v tednu porazdelili takole:

Ponedeljek je prvi dan v tednu in včasih se je prav težko odpraviti od doma. Tudi pri otrocih ni nič drugače kot pri odraslih. Za lažji prehod in prihod od doma v vrtec smo ob ponedeljkih prinesli od doma igračo, s katero so se otroci igrali, prav tako so jo »posodili« svojim prijateljem. Včasih so komaj čakali začetka tedna, saj so se veselili igre s prinešenimi igračkami in pokazali, kaj imajo novega.

Veselili so se četrtekovih dopoldnevov, saj se je skupina številčno malo okrepila – k nam so se prišli igrati otroci Cicibančki. Vsi so z navdušenjem čakali na skupno igro v telovadnici. Otroci Mravljice so jih lepo sprejeli in med njimi se je stkalo pravo prijateljstvo. Radi so se igrali družabne igre, tudi gospodinjki kotiček jim je bil všeč. Fantje so strnili glave in ustvarjali ob igri s kockami.

Zadnji dan v tednu, ob petkih, smo se urili v znanju in spretnostih na računalniku, uporabljali miško ali tipkovnico ter različne igre iz Miškine male šole.

To je bil temelj, ki je bil osnova celemu letu. Vsak dan sem dodala

skupin. Spoznali smo otroke iz vrtca Loški Potok, Sodražica in Stari trg.

Lepo je bilo, ko smo s skupino Čebel šli na pohod proti Volčjem ali na Piškovec.

V nahrbtniku je domov potovala knjiga, ki so jo starši skupaj z otrokom prebrali in se o vsebini pogovorili. Na domači knjižni polici so otroci izbrali knjigo, ki jim je všeč in so njihovo vsebino predstavili tudi svojim prijateljem v vrtcu. Ob koncu šolskega leta so za trud prejeli posebno pohvalo iz rok znane mladinske pisateljice Janje Vidmar.

Izlet z avtobusom in starši v

Ob torkih smo trenirali svoje pevske sposobnosti. Ob spremljavi klavirja in učiteljice Irene smo spoznali in se naučili veliko novih pesmic. S pesmicami smo razveselili naše starše v mesecu marcu, ko smo jim pripravili mini koncert. Naše pesmice niso slišali samo starši, z njimi smo se v maju predstavili tudi oskrbovancem v Domu starejših v Cerknici.

Sreda je bila namenjena gibanju in razgibanju v novi telovadnici. Otroci so spoznavali športno orodje in njegovo uporabo, veliko novih gibalnih iger, kjer je potrebno upoštevati pravila. Športniki se srečujejo tudi s porazi in zmagami in tudi s tem so se soočili pri igrah.

kamenček svežega, novega, da je bil mozaik dejavnosti popoln.

Nepozaben je bil nastop ob odprtju telovadnice Bloški smučar, v kar so otroci vložili veliko truda in energije.

Praznovali smo rojstne dni otrok. Vsak otrok si je naredil torto, ob njej smo zaplesali in se pogostili z dobrotami, ki so jih prinesli otroci od doma. Bilo je super!

Spoznavali smo okolje in se trudili za čistost narave. Ob knjigah, slikanicah smo spoznavali nove vsebine, nadgrajevali že znano in opazovali spremembe – narave, rastlin, okolja.

Bilo je veliko lepih izkušenj ob druženju in igri z otroki iz drugih

živalski vrt v Ljubljano je dan, ki bo ostal še dolgo časa v lepem spominu.

To je samo nekaj utrinkov iz naše skupine v letošnjem letu. In, kdaj je najlepše?

Lepo je, kadar zunaj sije sonce.

Lepo je, kadar zunaj sneži.

Lepo je, kadar prikukajo na plan prvi zvončki.

Ampak najlepše je v nedeljo zjutraj, ko zlezem k mami v posteljo in se pri njej pogrejem.

**Za skupino Mravljic
Ivica Šega**

Otroci

Na vprašanja »Kaj rad delaš, ko si v vrtcu? Kaj ti je najbolj ostalo v spominu v letošnjem letu?« so odgovorili:

Jernej: »Komaj čakam, da gremo po malici ven, na igrala ali pa se vozit s kolesom. Všeč mi je bilo na lutkovni prdстави v Ljubljani, ker je bilo zelo smešno. Kadar smo v igralnici, rad zlagam kroglice v luknjice.«

Zala Š.: »V redu mi je bilo vse, kar sem se igrala. Všeč mi je bilo, ko sem rolala.«

Svit: »Zastavice so mi všeč. Všeč mi je bilo, ker sem si lahko sam napravil lutko, ampak jo moram še dokončati. Rad sestavljam tudi papirnate sestavljanke z vozili. Zelo fajn je bilo, ko smo se vozili s kolesi, se igrali na mivki in rolali. Sem se že naučil rolat.«

Neža: »Všeč mi je bilo takrat, ko smo veliko šivali. Rada tudi pletem zapestnice in vedno komaj čakam, da gremo telovadit v novo telovadnico ali pa ko gremo plezat na igrala. Pa rada grem v vrtec.«

Igor: »Rad prerisujem prometne znake. Všeč so mi frnikole, ki jih daješ v kozarčke in šteješ, potem pa še palčke postaviš zraven. Pa rad sem pred gasilnim domom.«

Mark: »Najraje gledam zemljevid, kjer so narisane živali in je tudi narisano, kje živijo in kaj jedo. Najbolj mi je bilo lepo, ko smo šli v Cerknico na predstavo, ker je bila tam grozna čarovnica in zelen dim se je kadil in je smrdelo.«

Aleš: »Všeč mi je bilo, ko smo imeli žabe v akvariju. Plavanje mi je bilo tudi všeč.«

Naja: »Z Zalo se rada igram Človek ne jezi se. Pa na igralih sem rada in pred gasilnim domom, ker tam lahko tečemo, se lovimo in se igramo.«

Zala K.: »Fajn mi je bilo na plavanju, ker smo tam plavali in ker se rada učim plavati. Všeč mi je, kadar grem v telovadnico in na igrala in na asfaltno igrišče, ker rada kolesarim. Všeč mi je bilo tudi takrat, ko smo v telovadnici nastopili in plesali.«

Martin: »Zelo rad se igram s kamenčki, ki jih šteješ in premikaš

i iz skupine Murenčkov

števila, tako daleč po igralnici zlagam kamne in včasih jih več kot sto seštejem. Na plavanju mi je bilo v redu, ker sem zelo rad v bazenu. Pa vedno komaj čakam, da gremo v novo telovadnico.»

Jan G.: »Dan, ki mi je ostal v spominu? Veliko jih je, ja. Zelo rad prebrisujem prometne znake in rad grem v vrtec, ampak tudi komaj čakam šolo.«

Karin: »Rada režem s škarjami po črtah in rada zlagam kroglice v luknje ali pa kamne rada zlagam na črto in takrat sem dobre volje. Plavalni tečaj mi je bil všeč, ker smo se učili plavati. Pa že skoraj znam. V skupini mi je fajn. Zelo sem vesela, kadar gremo ven in se tam zabavamo, hecamo, lovimo.«

Gaja: »Zelo poseben dan mi je bil, ko sem risala metulja in sem ga opazovala. Uživala sem, ko smo šli na jezero spustit naše žabice in smo se lahko igrali na igralih na Volčjem.«

Jan P.: »Zelo lepo mi je, kadar se igram z zemljevidi, kadar dajem živali na celine in kadar skupaj gledamo knjige o živalih. Všeč mi je, kadar lahko rišem gradove. Spomnim se, da smo se imeli zelo lepo, ko smo šli v Ljubljano, v lutkovno gledališče in je bilo smešno. Všeč mi je, da smo šli obiskat starejše ljudi v Cerknico in smo jim pokazali naš ples Konjenike. Sedaj pa že komaj čakam, da bom šel v šolo.«

Nikolaj: »Všeč so mi zastave. Všeč

mi je bilo, ko sem se vozil s kolesom in ko sem lahko barve pripenjal s ščipalkami.«

Rebeka: »Zelo rada režem po črti. Zelo sem uživala, ko smo šli na izlet na Bloško jezero in smo tam izpustili naše žabe, pa zanimivo je bilo, da so tam v jezeru še paglavci.«

Vzgojiteljici Iza in Tinca: »Vsakemu od nas je ostalo v spominu na skupno leto v skupini Murenčkov veliko lepega, prijetnega, zabavnega. Veliko se je dogajalo. Poleg vsakodnevnega dogajanja v skupini, ki je za nas ravno tako pomembno, smo se udeležili teka na krosu v Starem trgu, si ogledali lutkovno predstavo v Ljubljani, nastopili na odprtju telovadnice Bloški smučar, opravili tri daljše pohode skupaj s prvim razredom, doživeli smo glasbeno matinejo glasbene šole Frana Gerbiča iz Cerknice, popestrili smo dan starejšim občanom v domu v Cerknici, sodelovali smo na igrah brez meja v Loškem Potoku ter priredili igre brez meja v naši telovadnici, kjer smo tekmovali z vrtcem Stari trg, plavalimo v Ribnici, kolesarili, rolali, s starši smo se odpeljali na izlet v živalski vrt, pripravili smo prireditev za starše, kjer smo zapeli pesmi, ki smo se jih celo leto učili na pevskih vajah pri učiteljici, ge. Ireni Cundrič Iskra, za zaključek leta pa smo povabili starše, sorodnike na nastop in tako zapečatili naše skupno druženje.«

Avtor fotografij: Iza Pintar

Prvarji v pričakovanju počitnic

KO SMO SE NAUČILI ŠTETI, PREPOZNAVATI GLASOVE IN ČRKE, SEDETI IN POSLUŠATI ... NO, POTEM SMO PA ŽE LAHKO NAČRTOVALI POČITNICE.

Gaber bo pomagal mami Mariji in dvakrat počitnikoval na morju.

Jernej se bo vozil s »krosko«.

Urška bo uživala na počitnicah pri Betki in Metki.

Sara se bo igrala z muco Meto in poniko Hano.

Aljaž bo vsako minuto izkoristil za nogomet.

Rok in Adam se bosta z Jakom igrala v hišici na drevesu.

Filip bo užival v igri z bratci in sestrici.

Nina bo skrbela za svojega malega, belega in kosmatega psička.

Hana se bo igrala s prijateljicami na igralih pred šolo.

Blaž bo pazil na domačo muciko in njene mladičke.

Filip Jan bo šel na počitnice v Krško.

Miha bo kosil in pomagal v gozdu.

Manca bo uživala v igri z Ažbetom in Lovrom.

Karin bo s Polono, Veroniko in drugimi otroki tekala po igrišču v Ravnah.

Žiga bo atu pomagal pri delu.

Anja bo rolkala in sprehajala psička Štumfija.

Marcel bo z brati igral nogomet.

Andraž bo šel na počitnice v Kravovo Peč.

In naenkrat bodo počitnice naokoli ...

Prvarji z učiteljicama Petjo in Martino

Devetarji so nas septembra prav lepo sprejeli, mi pa smo jih junija še zadnjič povabili, da se igrajo v naši igralnici.

Radi imamo mivko, iz nje delamo mostove, gradove in se vanjo zakopljemo. Včasih pa jo fantje stresemo kakšni puncji za vrat.

Drugi razred

Drugi razred so letos obiskovale štiri deklice in sedem dečkov: Lili, Klara, Petra, Nike, Nik, Alen, Arne, Mai, Juš, Aljaž in Jan.

V šoli so brali, pisali, šteli, računali, telovadili, slikali, risali, kiparili, prepevali, plesali, nastopali ...

Predstavljajo se z zapisi o sebi in o svojih mamicah ter s pravljico o čudežnem lončku. Pri pouku likovne umetnosti je nastalo veliko lepih likovnih izdelkov. Nekaj so jih postavili na ogled.

TO SEM JAZ

Imam srednje dolge lase. Ime mi je Nike, pišem se Šega. Najraje sem oblečena v trenirko. V šoli sedim v drugi klopi. Sedim s Klaro, prej pa sem sedela s Petro. Klara in Petra sta moji prijateljici. Pripeljem se z avtom. (Nike Šega)

Ime mi je Nik. Dobro računam. Hitro tečem. Hodim na karate. Živim na Glini. Rodil sem se v Celju. Imam enega bratca in tri sestre. V šolo hodim s kombijem. Delam na kmetiji. Star sem sedem let pa pol. Hodim na angleščino in k folklori. Imam dedija. Ime mu je Jože. Babi je ime Katica. Živita v Ljubljani. Tatu in mami pomagam poleti prestavljati živino. (Nik Premerl)

Ime mi je Mai. Pišem se Zakrajšek. Živim na Godičevem. V šolo se vozim z avtom ali avtobusom. Rad rišem. Treniram nogomet. Star sem sedem let. Rad imam športno vzgojo. Sem dober vratar. (Mai Zakrajšek)

Ime mi je Petra. V šolo hodim peš. Imam blond lase. Včasih sem dobrovoljna. Moja najljubša barva je modra. Sedim v prvi klopi in nosim temno jopico. (Petra Zabukovec)

MOJA MAMICA

Moji mamici je ime Klara. Največkrat obleče črno obleko. Rada ima mene. Rada gre na potovanja. (Juš Kostajnshek)

Moji mami je ime Brigita. Rada nosi črne hlače in majico. V službo hodi v frizerski salon. Mami je kdaj jezna, kdaj žalostna. Ima me rada. Rada nas pelje na izlet. (Jan Zgonc)

MOJ ČUDEŽNI LONČEK

(Pravljice so nastale po branju češke pravljice Lonček, kuhaj.)

Nekoč je živela deklica, ki ji je bilo ime Lili. Imela je čudežni lonček. Skuhal je vse, kar ste želeli. Podarila ga je svoji sestri Zali. »Zala, skuhal ti bo, kar želiš.« Zala si je zaželela puding. (Lili Šarc)

Nekoč sta živela fantek in deklica in sta hodila v mesto prodajat jajca. Prišla je ena stara gospa in rekla: »A lahko kupim tri jajca?« »Lahko gospa.« »Jaz ti bom dala čudežni lonček. Z njim lahko vse skuhaš.« Deklica je šla domov in skuhala rižoto. (Alen Pavčič)

Nekoč je žival Arne. Rad je jedel bonbone. Za rojstni dan je od Juša dobil čudežni lonček. Na listku je pisalo takole: »Da ga prižgeš, moraš reči: Lonček, prižgi se! Za ugasnit pa: Lonček, nehaj!« (Arne Bajželj)

Nekoč je živela stara ženica, ki je bila zelo revna in živela je v stari koči. Potem je prosila deklico, če ji da malo kruha in deklica je rekla: »Zakaj pa ne? Kar celega vam dam.« »O, si pa prijazna. Ker si tako dobra, ti dam tale lonček. Kadar boš lačna, reci: Lonček, kuhaj! in skuhal ti bo veliko goveje juhe.« Deklica je vzela lonček in stekla proti domu. Ko je prišla domov, je bila zelo žejna in lačna. Ob hiši je tekla reka. Popila je vodo, stekla v hišo in pojedla juho. Potem se je šla ven igrat do večera. Ko je sonce zašlo, je šla spat. Drugo jutro se je deklica zbudila, se oblekla in šla proti stari ženici z lončkom. Ko je prišla do ženice, je ženica pojedla zadnji košček kruha. Potem je deklica vprašala ženico, če je še kaj lačna. Ženica je odgovorila, da je še lačna in deklica ji je dala malo juhe. Deklica je šla po žlico. Juha je že tekla čez lonček. Ženica je pozabila, kaj mora reči, da lonček neha kuhati. Juha je tekla z mize na klop, s klopi na tla. Juha je tekla po celi vasi in kmetje so se borili, da so prišli z njiv na drugo stran vasi. Deklica je rekla: »Lonček, stoj!« In lonček se je ustavil. Kmetje so se prebili na drugi konec vasi in vsi so živeli srečno do konca svojih dni. (Aljaž Štrukelj)

Nekoč sem srečala starega možakarja. Bil je zelo hud, ker so mu ušle ovce. Vprašal me je, če sem jih kje videla. Rekla sem, da ja. Potem je rekel, da smo jih ukradli mi. Povedala sem mu, da ne. S seboj je imel lonček, ki mi ga je dal. Bil je čudežni lonček. V njem sem zelo rada kuhala, vse dokler ga nisem izgubila. A na srečo sem ga našla. In vse se je srečno končalo. (Klara Knavs)

Helena Šivec, učiteljica 2. razreda

3. razred

Učenci tretjega razreda smo — v prvi vrsti od leve proti desni: Ahac Knavs, Kristjan Pavlič, Patrik Korenjak, Eva Ambrožič Deleja in Hana Skender. V drugi vrsti od leve proti desni: Nik Hiti, Tjaš Kraševac, Špela Kunc, učiteljica Barbara Širaj, Neža Ponikvar in Leonard Bajželj.

KDOR V TRETJI RAZRED

PRIDE, TEMU POŠTEVANKA NE

UIDE

Hana Skender je o njej napisala pesmico:

*Škratja poštevanka
Mali mož na prste stopi -
tri krat štiri je dvanajst.
Uh, seveda, gor pogleda -
štiri krat štiri je šestnajst.*

*Potlej se okrog obrne -
šest krat štiri je štiriindvajset.
Zraven pride še sosed -
sedem krat štiri je osemindvajset.*

V tretjem razredu smo imeli tudi malo posebne dni.

POSEBEN DAN

Najbolj poseben dan je bil, ko smo lahko v šolo prinesli domače živali. Ko sem prišel zjutraj v šolo, sem zagledal papagaja Štefa. Nato je prišla muca Hana. Po malici so prišli še piščančki in mama kokoš. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo v rokah držali piščančke. Pogovarjali smo se o živalih. Nežin brat nas je slikal. Najbolj je bila glasna muca. Ta dan je bil zelo zanimiv.

Andraž Koščak

Na fotografiji skupaj z Nežino mamico Albino Ponikvar, babico Majdo Zalar, Nežinima bratcema Krištofom in Tonetom ter živalmi.

POSEBEN DAN

V tretjem razredu je vedno zabavno. Moj najbolj poseben in zanimiv dan je bil, ko sem nadomeščal učiteljico. Všeč mi je bilo, ko sem učil sošolce. Zabavno je bilo popravljati njihove teste. Upam, da mi bo učiteljica še kdaj dovolila, da jo bom nadomeščal.

Tjaš Kraševac

Tudi recepte smo pisali. Preberite tega kratkega, a sladkega:

TESTO ZA PICO

Testo za pico pripraviš iz čokolade, ki jo stopiš in zliješ v pekač. Obložiš jo z lizikami, bonboni in pisanimi mrvicami.

Leonard Bajželj

Preberite in uganite:

KAJ JE TO?

*Podnevi spi, ponoči pa sveti.
Ko že vsi že spijo, kar še sveti.
Včasih je polna, včasih pa ne.
Manj sveti kot sonce, ampak sveti dovolj, da malo vidiš.*

Ni zvezda, ampak ... (ANUL)

Nik Hit

KAJ JE TO?

*Pozimi zaspi, spomladi se zbudi.
(MEDVED)*

*Pozimi ga ni, spomladi cveti.
(ZVONČEK)*

Neža Ponikvar

**Letošnje šolsko leto je bilo ne-
navadno tudi zato, ker nam je
zaradi žleda odpadel pouk.**

ŽLED

Bila sem žalostna, ker smo zamudili koncert Policijskega orkestra. Potem smo izvedeli, da tudi v torek ne bo pouka. V ponedeljek in torek je k meni prišla moja prijateljica Neža. Zelo sva se zabavali. V sredo smo odšli v šolo. V šoli smo imeli elektriko. Zelo sem bila vesela, da spet vidim luč. Kmalu smo tudi doma dobili elektriko. Ko sem prišla v šolo, sem ugotovila, da moja sošolka Hana in učiteljica še nimata elektrike. Kmalu sta jo dobili. Imela sem se lepo.

Eva Ambrožič Deleja

**Nismo pa se učili le v šoli – tudi
na predstave smo hodili.**

OGLED PREDSTAVE KEKEC

Ko sem zvedel, da bomo šli gledat predstavo Kecec v Slovensko mladinsko gledališče, sem komaj čakal, da si jo bomo ogledali. Prišel je dan, ko smo odšli v avtobus. Tam sem se dolgočasil. Ko smo prispeli v gledališče, smo pomalicali, nato smo šli gledat predstavo. Predstava je bila: zanimiva, smešna in akrobatska. Ko smo se vrnili v šolo, sem bil vesel, ker ni bilo domače naloge. Ko pa sem prišel domov, sem vsem povedal, kaj sem videl v predstavi Kecec.

Ahac Knavs

**Na plavalni tečaj v Ribnico smo
hodili nabirat plavalno znanje.**

NA PLAVALNEM TEČAJU

Najprej smo imeli dve uri pouka. Potem smo pomalicali. Ko smo pojedli, smo šli na avtobus. Odpel-

jal nas je v Ribnico, kjer smo imeli plavalni tečaj. Plavalni smo prsno, kravlj in hrbtno. Skakali smo tudi v vodo in se »tunkali«. Ko smo končali, smo se šli preobleč in posušiti. Avtobus nas je odpeljal nazaj v Novo vas. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali v vodo.

Lea Ris

**Proti koncu šolskega leta je
tri tedne z nami preživela tudi
študentka Dagmar Korošec.**

DNEVI Z UČITELJICO DAGMAR KOROŠEC

V mesecu maju je k nam prišla študentka Dagmar. Učila nas je, igrali smo se in veselili. Včasih smo se z njo šalili. Rada se je pogovarjala z nami.

Urban Kandare

DNEVI Z UČITELJICO DAGMAR KOROŠEC

Dnevi z učiteljico Dagmar so bili lepi. Na plavalnem tečaju je bila tudi ona s Kristjanom, Tjašem in z Urbanom. Lepo je bilo, ker nismo imeli skoraj nič domače naloge.

Špela Kunc

Vsi že komaj čakamo, da bomo odšli na počitnice.

MOJE SANJSKE POČITNICE

Z ladjo bi si šel ogledat delfine. S seboj bi vzel očija, mamico in sestrico Nikito. Z ladje bi si ogledoval morsko gladino.

Kristjan Pavlič

MOJE SANJSKE POČITNICE

Šel bi rad v Afriko, ker imam rad živali. Obiskal bi leve, tigre, leoparda, hijene, slone ... Narobil bi si veliko hišo, v kateri bi bile tudi živali, in imel bi gromozansko ogrado. Igral bi se z opicami in leopardi, saj so mi njihovi mladički všeč. Tam bi bil eno leto. Rad bi šel sam.

Patrik Korenjak

**Barbara Širaj, učiteljica 3.
razreda**

4. razred

ŠOLSKO LETO SMO V 4. RAZREDU ZAČELI Z DVANAJSTIMI UČENCI, ZAKLIJUČILI PA Z ENAJSTIMI. KONEC SEPTEMBRA JE NAMREČ NAZAJ V ARGENTINO ODŠLA UČENKA ANASTASIA RAUH. UČENCI SO CELO LETO USTVARJALI, SEDAJ PA SI LAHKO PREBERETE IN OGLEDATE NEKAJ NJIHOVIH IZDELKOV, KI SO NASTALI V RAZLIČNIH TRENUTKIH.

KAKŠNE SO LAHKO BESEDE?

SLANE BESEDE: slovo, morje

PEKOČE BESEDE: sonce, šola, domača naloga, feferon, jeza

KISLE BESEDE: bedak, babica, oče

SLADKE BESEDE: sreča, hvala, objem, dom, poljub, sanje, mama, limonada

Tjaša Širaj

STRAH

Ti si en navaden bedni strahoviti strah.

Vsi se te bojijo – celo mah.

In ko ti prideš, zmeraj nastane velik preplah.

Vse začne se tresti, tudi grah.

Takrat se še z omar usipa prah.

Matic Drobnič

PREBRISANI TOMAŽEK

Nekoč je živel fantek, ki ni bil večji od palca. Imel je starše, ki so ga imeli nadvse radi.

Nekega dne ga je mama poslala k očetu na polje, da bi mu odnesel hrano. Ker je bil majhen, bi za pot porabil veliko časa. Začel je razmišljati, kaj naj naredi.

Nekaj časa se je oziral naokrog, nato pa zagledal štokljo. Vprašal jo je, če bi ona odnesla hrano očetu. Štoklja je prikimala, vzela hrano in odletela.

Ko je prišel Tomažek domov, ga je mama začudeno pogledala, kako hitro je odnesel hrano očetu. Tomažek pa se ji je samo skrivnostno nasmehnil.

Jaka Hiti

DEKLICA POSTANE KAČA

Nekoč je živela kraljica, ki je imela tri hčerke. Nekega dne je kraljica zbolela. Pomagale bi ji samo zdravilne jagode iz gozda. Kraljica je svojim hčeram rekla, naj jih gredo iskat. Deklice so odšle v gozd in jih začele iskati. Najmlajša se je odločila, da bo nabrala še rože za mamo. Pozabila je na čas in se izgubila. Zagledala je hiško. V njej je živela hudobna čarovnica. Preoblečena je bila v starko. Povabila je deklico in ji dala jesti začarano hrano, ki je deklico spremenila v grdo, belo kačo s kronico na glavi. Odplazila se je v gozd in srečala sestrice. Povedala jima je, kaj se je zgodilo. Skupaj so odšle domov. Kraljica je dobila jagode in ozdravela, deklico kačo pa so vsi vzljubili, ker je bila zelo prijazna. Srečno so živeli do konca svojih dni.

Katja Miklavčič

DAŠIN KONJČEK

Nekega dne me je Daša s seboj odnesla v šolo. Med odmorom me je njena prijateljica vzela in me poškodovala. Daša je bila tako jezna, da me je pustila v šoli. Našla me je čistilka in me odnesla v čuden prostor, ki je bil poln polomljenih igrač. Najprej nisem vedel, kje sem, nato se mi je posvetilo, da sem v popravilnici igrač. Čistilka me je prišla in mi začela popravljati nogo. Ko me je popravila, me je odnesla na polico. Zjutraj so se prižgale luči in v popravilnico je prišla gruča otrok. Neka mala deklica me je prišla in odnesla domov. Pri njej doma so bili še drugi konji. Imela je tudi pašnik. Tam je bilo tako lepo, da sem ostal do konca svojih dni.

Laura Ponikvar Zakrajšek

IZMIŠLJENI URADNI TELEFONSKI POGOVOR

N: Dober dan, Nadja Zakrajšek pri telefonu.

R: Dober dan, tukaj pa ravnateljica Milena Mišič.

N: Za šolo moram narediti intervju z Vami,

pa me zanima, če bi želeli sodelovati.

R: Ja, seveda. Le vprašaj, kaj te zanima.

N: Zanima me, kako se počutite v vlogi ravnateljice.

R: Rada delam z otroki,

zato mi je to delo všeč in ga rada opravljam.

N: Ali vam otroci večkrat nagajajo?

R: Niti ne, če se pa to zgodi, jih umirim.

N: Želite še dolgo opravljanje svoj poklic na naši šoli?

R: Ta poklic imam rada in šola mi je zelo všeč,

zato upam, da tu ostanem, kar se da dolgo.

N: Iskreno se Vam zahvaljujem za Vaše sodelovanje.

R: Že v redu, rada pomagam.

N: Nasvidenje.

R: Nasvidenje.

Nadja Zakrajšek

VEŠ, KAJ SEM VIDEL?!

Veš kaj sem videl?! Bil sem v trgovini in sem videl lep motor. Bil je zelo lep. Točno tak, kot si ga

želim.

Lovro Pintar

SARANČE

Ko si še majhna bila, »Saranča« s terase si zavpila.

In že pridrvele so iz kuhinje, z drevesa, s skirojev,

z gugalnic in z balkonov vse vrste Sar.

V krilih, majčkah, hlačah, pleničkah

in tiste z ogrlicami okoli vratu.

Pidrvele so in vprašale v en glas: »Kdo kliče nas?«

Sara Koren

SMETIŠČNA VAS

Smetiščna vas je bila zelo onesnažena. Tudi gozd zraven nje je bil umazan. Povsod so bili različni odpadki. Narava je bila uničena in različne živali so imele vedno manj užitne hrane in rastline niso imele več čiste vode. Ljudem so odpadki že smrdeli. Organizirali so čistilno akcijo. Počistili so čisto vse. Potem so šli do glavnega vaškega moža in ga vprašali, kaj naj zdaj s temi smetmi. Vaški mož je rekel, naj jih peljejo na kurišče in skurijo, dve toni pa naj jih pustijo. Ko so jih skurili, je prišel vaški mož in rekel naj iz tistih dveh ton naredijo hišico iz odpadkov, ki jo dobita deček Joško Koško in deklica Cvetka Smetka, ker sta pobrala največ odpadkov. Nazadnje so se vsi zbrali v tej hiški in podpisali še zaobljubo prijateljstva naravi.

Martin Kraševac Oven

5. razred se predstavi

V 5. RAZREDU SMO VSI UČENCI VEDOŽELJNI IN PRIDNI, ZATO SMO SE TUDI VELIKO NAUČILI. NAJBOLJ NAM JE OSTALA V SPOMINU ŠOLA V NARAVI NA DEBELEM RTIČU. VSI SMO POSTALI DOBRI PLAVALCI. UŽIVALI SMO TUDI NA ŠPORTNIH TEKMOVANJJIH, PREDVSEM V ATLETIKI, KJER SMO DOBILI ŠTEVILNA PRIZNANJA. POGREŠALI SMO SANKANJE IN SMUČANJE, SAJ NAS JE LETOŠNJA ZIMA S SNEGOM ZELO SLABO OBDARILA. USPEŠNI SMO BILI NA MATEMATIČNIH TEKMOVANJJIH, VSI PA SMO OPRAVILI TUDI BRALNO ZNAČKO. NAJBOLJŠI SMO BILI V TEKMOVANJU ZA ČISTE ZOBE. ZA MNOGE UČENCE JE BIL NAJLEPŠI DAN, KO SMO OPRAVILI KOLESARSKI IZPIT. HVALA NAŠI OBČINI, KI SKRBI ZA NAŠE GLAVE IN NAM PRISKRBI ČELADE. VESELIMO SE KOLESARKEGA IZLETA PO BLOŠKIH VASEH IN IZLETA V KRIŽNO JAMO. POTEM PA VESELO NA POČITNICE!

Učenci 5. razreda z učiteljico Pavlo Ponikvar

Meni je ime **Luka Zakrajšek**. Rodil sem se v Ljubljani. Zgodnja otroška leta sem preživel v vrtcu. Hodim v 5. razred OŠ Toneta Šraja Aljoše. Moj hobi je zbiranje zamaškov. Sem smešen in znam hitro teči.

Jaz sem **Aljoše Intihar**. Rojen sem 29. 3. 2003 v Postojni. Zgodnja otroška leta sem preživel v vrtcu. Zdaj obiskujem 5. razred OŠ Toneta Šraja Aljoše. V prostem času rad rišem vzorce s šestilom. Ko bom velik, bi bil rad strojnik.

Ime mi je **Jakob**, pišem se **Šega**. Mojemu očetu je ime Mitja, mami pa Bojana. Imam dva brata Filip Jana in Eneja ter sestro Nike. Zgodnja otroška leta sem preživel v ljubljanskem vrtcu, nato sem se preselil na Bloke. V šoli sem v Novi vasi, v 5. razredu. Igram se z lego kockami in berem knjige. Pojma nimam, kaj bom po poklicu.

Jaz sem **Nuša Kocjančič**. Rodila sem se v Postojni. Moji starši so oče Andrej in mati Vilma. Imam eno sestro, želim si pa še bratca. V prostem času se igram ali pa grem na gasilske vaje. Imam rjave oči in lase. Rada nosim lepa oblačila, imam pa tudi uro. Rada bi postala novinarka, čeprav mi mogoče ne bo uspelo. Obupala pa še nisem.

Jaz sem **Manca Milavec**. Stara sem 11 let. Moj očka se imenuje Janez, moja mami pa je Mojca. Imam sestrico Anjo in brata Jaka. Zgodnja otroška leta sem preživela doma, potem sem hodila v vrtec, sedaj pa obiskujem 5. razred osnovne šole v Novi vasi. Moj najljubši predmet je gospodinjstvo.

Jaz sem **Neja**. Velika sem 156 cm in imam svetle lase. Zdaj hodim v šolo Toneta Šraja Aljoše v 5. razred. Moj najljubši predmet je naravoslovje in tehnika. Moj hobi je karate. Ob prostem času pa pomagam tudi mamici pri pospravljanju stanovanja ali pa atiju pri kmetijstvu. Po poklicu si želim biti vzgojiteljica.

Jaz sem **Meta Drobnič** in sem stara 11 let. Imam starše, stare starše in veliko bratov in sester. V družini nas je šest otrok. Kot majhna sem bila doma, saj mami ni bila v službi. Sedaj končujem peti razred osnovne šole v Novi vasi. Najraje imam LUM. Obiskujem tudi glasbeno šolo, kjer igram klavir. Imam rjave lase, sem skrbna in po srcu dobrodušna. Znam tudi veliko stvari. Želim si postati učiteljica.

Ime mi je **Erik** in pišem se **Korenjak**. Hodim v osnovno šolo v Novi vasi in zaključujem 5. razred. Predmeti v šoli so zelo lahki. Najra-

je imam družbo in slovenščino. Največ prostega časa porabim za nogomet, najraje sem zunaj, včasih pa se zabavam tudi na računalniku. Sem zelo prijazen in rad pomagam, včasih pa se tudi razjezim. Sem zelo pameten in vem veliko stvari – dobrih in slabih. Želim si postati arhitekt.

Sem **Anže Pakiž**. Živim v Novi vasi. Star sem 10 let. Imam rjave lase, zelenomodre oči, velik sem 150 cm. V prostem času rad berem in se igram z lego kockami, vsakodnevno pa moram vaditi tudi klavir. V šolo rad hodim, moj najljubši predmet je angleščina. Imam dobra starša, ki jima zaupam. Če imam težave, mi z veseljem pomagata. Imam mlajšega brata Aljaža, ki je star štiri leta in je zelo živahen fant. Zelo me zanimajo roboti, ne vem pa še, s čim se bom ukvarjal v prihodnosti.

Jaz sem **Jože Mulc**. Živim v vasi Fara. Zgodnja otroška leta sem preživel doma. Leta 2006 sem začel obiskovati vrtec. Tam sem ostal dve leti, nato so me vpisali v prvi razred osnovne šole v Novi vasi. Sedaj obiskujem že peti razred. Moja najljubša predmeta sta šport in likovna umetnost. V prostem času pomagam staršem na kmetiji ali pa se zabavam s svojo sestro Moniko. Oči me je naučil voziti traktor in kopač. Po poklicu bom vzdrževalec kmetijskih vozil.

Jaz sem **Jaka Kraševac**. Živim v Velikih Blokah. Imam sestro, očeta in mamo. V zgodnjem otroštvu sem hodil v vrtec. Hodim v šolo v Novi vasi. Obiskujem 5. razred. Moj najljubši predmet je matematika. V prostem času kolesarim. Sem velik in suh. Postal bom direktor.

Moje ime je **Zarja**. Sem bolj plaha oseba. Res obožujem naravo in živali. Rada se tudi igram z njimi. V prostem času delam veliko različnih stvari. Rada se igram z mojim mucem Johnyem. Rada tudi pojem in plešem. Najraje se pa »cartam« s svojim dedkom. Znam igrati na klavir, orglice, flavto in kitaro. Po poklicu bi bila rada pevka in pianistka hkrati.

Ime mi je **Luka Milavec**. Star sem 10 let. Imam svetle lase in modre oči. Visok sem 145 cm. Moj najljubši predmet v šoli je šport. Moji hobiji so tek, kolesarjenje, igranje nogometa in košarke. Včeraj sem naredil kolesarski izpit, na začetku šolskega leta pa plavalni tečaj. Rad bi postal poklicni košarkar.

Jaz sem **Maliq Gashi**. Star sem 10 let. Rodil sem se na Kosovu. Imam veliko prijateljev in prijateljic. Doma se veliko učim, imam dobre in slabe ocene. Moj hobi je gledanje televizije. V prostem času vozim kolo, kar mi je zelo všeč. Sem prijazen, včasih pa se s kom tudi skregam. Po poklicu bi bil rad slikar, ker zelo lepo rišem.

Šesti razred

TO JE 11 PRIJETNIH DEKLET IN FANTOV, KI SO SEPTEMBRA ŠE NEKOLIKO NEGOTOVO ZAČELI SVOJO UČNO POT V SPODNJEM NADSTROPJU, NA VIŠJI STOPNJI. A PRILAGAJANJE NI TRAJALO PREDOLGO. KMALU SO SPOZNALI NOVE UČITELJE, NEKOLIKO DRUGAČEN NAČIN DELA, OSVOJILI SELITEV IZ UČILNICE V UČILNICO. ZDAJ SO ŽE STARI MAČKI. DRUGO LETO JIH ČAKA ŽE 7. RAZRED IN MESTO NOVINECV NA PREDMETNI STOPNJI PREVZEMA NOVA GENERACIJA. PRED NJIMI SO DOLGE, ZASLUŽENE POČITNICE.

PREBERITE, KAJ SO POČELI V TEM LETU IN KAKŠNI SO NJIHOVI NAČRTI ZA NAJLEPŠI DEL ŠOLSKEGA LETA – POČITNICE!

Razredničarka: Grozdana Gornik

ŽAN RIGLER

V tem šolskem letu mi je bilo prijetno, le v začetku se je bilo težko privaditi, saj je vse postalo bolj težko in tudi bolj zanimivo. Na začetku nisem nič vedel. Vse pohvale vsem učiteljicam, da je na koncu leta vse postalo lažje. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli z učiteljico Jernejo in učiteljem Nacetom na Roglo.

Med počitnicami bom šel v Prezid k starim staršem, kjer se bom ukvarjal s čebelami. To me zelo veseli. Hodil bom tudi na Dolenjsko, v nezaželeni kraj, kjer živi mamičina sorodnica. Prideloval bom mošt in vino. Z očijem bom hodil v gozd. Šli pa bomo tudi na morje, na Pag, kjer je veliko lepih in zanimivih kotičkov. Se že veselimo!

MAJ ZIDAR

V začetku šolskega leta so se zdele počitnice zelo daleč. Februarja je žled povzročil veliko škode in dva dni smo bili doma.

Počitnic se veselimo, ker bom šel s prijatelji plavat na Bloško jezero

in bom lahko dlje spal.

LENART PONIKVAR

Na začetku leta sem premišljeval, zakaj sploh moram iti v šolo. Rekel sem si, da moram zdržati pritisk in se prisiliti k učenju. Vsak teden sem odšteval dneve do počitnic. In končno so pred vrati! Mami mi je rekla, naj še stisnem do konca leta. Med počitnicami bomo šli na morje, drugače pa bo košnja na prvem mestu.

MONIKA MULC

Kmalu bom končala 6. razred. V spominu bom ohranila dni na Rogli, kjer sem se naučila smučati. Tudi hrana tam mi je bila zelo všeč. Na koncu leta pa smo pisali NPZ. Šlo mi je zelo dobro. Ampak rajši imam počitnice. Čez nekaj dni bom šla v Loški Potok pozdravit staro mamo in malo sestrično, preostale počitnice pa bom preživela doma. Zagotovo bomo šli tudi na morje.

NEŽA DROBNIČ

Na začetku leta mi je bilo v šoli

zelo zabavno. Naučila sem se veliko novih stvari in v šoli doživela veliko lepih trenutkov z najboljšo prijateljico Polono. Sedaj pa mislim samo še na počitnice. Šla bom na morje z Laro, Mašo, Marjanom, Matejo, mami in očijem. Doma pa bo treba okopavati plevel in grabiti seno.

Mami mi je obljubila, da bom za konec leta dobila hrčka, če bom pridna.

ŽIGA KNAVS

To šolsko leto je bilo kar v redu, a še zmeraj bi se dalo kaj izboljšati.

Med počitnicami bom pomagal pri košnji kot vsako leto. Vzel si bom tudi prosti čas in šel kam na počitnice, z družino pa bomo šli na morje.

BENJAMIN MODIC

Ko sem prišel v 6. razred, sem komaj čakal zimske počitnice. Nekaj dni pred počitnicami je bil žled in vesel sem bil, ker nam dva dni ni bilo treba v šolo. Med počitnicami se bom s prijatelji kopal na Volčjem jezeru. Košnje pa se ne veselim.

MAŠA HITI

Komaj čakam, da bodo počitnice. Juhuuuu!

Na začetku leta smo šli na športni dan v Izolo. Tam je bilo super. Kopali smo se, se tunkali in zabavali. Tudi naslednje leto bomo šli in komaj čakam.

V šoli smo se imeli dobro. Naša učiteljica Grozdana je bila vse leto prijazna, prav tako pa tudi

vse druge učiteljice.

KATARINA MAROLT

To šolsko leto je bilo zabavno in veliko novega sem se naučila. Minilo je zelo hitro in komaj čakam, da bodo počitnice. Na začetku leta smo šli plavat in bilo je zelo zabavno. Na koncu pa smo pisali NPZ in zame je bila to dobra izkušnja. Spet jih bomo pisali v 9. razredu in prav zanima me, če bom bolje pisala.

Komaj čakam počitnice, ko mi ne bo treba hoditi v šolo in bom lahko spala, dokler bom želela. Ne bo se treba učiti in nič delati za šolo. Veselim se tudi morja. Plavalabom in uživala. Ko bo spet šola, se bo treba s tem sprijazniti!

ŠPELA ZAKRAJŠEK

Letošnje šolsko leto mi je bilo zelo všeč. Bili smo na Rogli in bilo je zabavno.

Na počitnice bom šla na Dolenjsko, k teti. Kopali se bomo v Šmarjeških toplicah. Komaj čakam! Večino časa pa bom preživela doma. Kosili bomo travo.

POLONA BAČNIK

V tem šolskem letu mi je bila zelo všeč Rogla. Tam sem spoznala veliko novih prijateljev. Tudi drugi dnevi so bili v redu. Doživela sem veliko lepih trenutkov, včasih pa tudi kakšnega malo slabšega.

Za počitnice nimam velikih načrtov. Upam le, da se bomo s sošolkami kaj dobile in se šle kopat. Moje sošolke so najboljše na svetu!

Bohinjska kamela in zasilni pristanek

Oditi v Bohinj in tam srečati kamelo, je res dogodivščina posebne vrste. To se je letos zgodilo nam sedmarjem, ko smo v aprilu v okviru programa ČŠOD tri dni bivali v Bohinju. Peš smo se odpravili na ogled okolice Bohinjskega jezera in prišli do večje skale, na kateri je stala nekoliko nenavadna žival. Takoj smo se izkazali kot dobri naravoslovci in pritrčili mnenju ene izmed sošolk, da je to zagotovo kamela. Malo so nas sicer zbegali rogovi na glavi, vendar si nismo premislili.

Učiteljica, ki nas je vodila po okolici, se nam je nasmehnila in nato pričela z razlago o bohinjski kameli, ki je dobila novo ime – zlatorog.

Bohinj je bil tudi na športnem področju vir našega navdiha. Večina se nas je tam prvič srečala z veslom in sedla v kanu. Ampak to nas ni ustavilo, ko so nas neuke poslali preko jezera, ki se je ob povratku spremenilo viharno morje. Čoln z neveščim krmarjem – našo razredničarko, se je znašel v težavah, tako da smo se odločili za zasilni pristanek na najbližnjem kopnem.

V ČŠOD pa se največje avanture dogajajo v poznih večernih urah. To vedo vsi tisti, ki so ČŠOD že obiskali. Takrat v vsej svoji zmogljivosti delujejo naši telefoni, dokler jih ne pobere učiteljica. Ampak mi se ne damo, za vsak primer si umislimo zlato rezervo, da ne ostanemo brez povezav s sodobnim svetom.

V ČŠOD je pa včasih tudi naporno. Na dolgih pešpoteh te ožulijo čevlji in bolijo noge. Najhujše pa je to, da tam običajno ni nobene trgovine, da bi si človek malo opomogel s čipsom, sladkarijami ali mehurčkasto pijačo.

Vedno pa je lep tudi zadnji dan, ko se pred domom ČŠOD pojavi domač šolski kombi in nas odpelje domov.

Sedmarji in njihova razredničarka

Tihožitje – Still life

TUDI LETOS JE OŠ FRANCETA BEVKA RAZPISALA MEDNARODNI HAIKU NATEČAJ. V LETOŠNJEM ZBORNIKU S TEM NASLOVOM SO OBJAVLJENE PESMI NAŠIH UČENCEV.

Rada sem doma,
rada grem v gozd,
rada imam brate.

I like to be at home,
I like going to the woods,
I love my brothers.

Neža Ponikvar, 3. razred

Rad imam zemljo.
Veliko se naučim na njej.
Veselim se tega.

I like soil.
I learn a lot on it.
I'm looking forward to.

Patrik Korenjak, 3. razred

Ko imamo koline,
cvremo mast noč in dan,
da imamo ocvirke.

When we make pork and sausages
We fry fat night and day,
We have greaves.

Matej Premrov, 7. razred

Poleti komaj čakamo zimo,
pozimi pa komaj čakamo –
poletje.

In the summer we hardly wait on
winter,
In the winter we hardly wait –
Summer.

Matej Klančar, 7. razred

Pišem, kar mi pride na pamet.
Ker mi nič ne pride,
pišem oslarije.

I'm writing whatever crosses my
mind.
Since nothing comes,
I'm writing stupidities.

Anita Zakrajšek, 8. razred

Skačem po oblakih
in padem.

I jump on clouds
And fall.

Laura Lavrič Cacsio, 8. razred

Nebo je kot morje,
ki stoji narobe.

The sky is like the sea,
Upside down.

Jaka Milavec, 8. razred

Tečem, hodim,
pišem, rišem,
a od tega ni koristi.

I run, walk,
Write, draw,
But no use of it.

Veronika Bačnik, 8. razred

Devet let šole,
štiri leta žur,
na koncu smrt.

Nine years of school,
Four years of partying,
Death at the end.

Nika Zabukovec, 9. razred

Dekleta so lepa.
Še lepša pa so,
če jim pogledaš v srce.

Girls are beautiful.
They're even more beautiful,
If you look into their heart.

Klemen Kraševac, 9. razred

Mentorica Martina Kočevar

Travniki: slikanje s prstki - na prostem
(Avtor: Andraž Štrukelj, 1.r.)

Gubanje papirja. Koga smo povabili na
zlato ladjo? Vse, ki jih imamo radi. (Avtor:
ica: Karin Bačnik, 1.r.)

Osmarski utrinki v letu 2013/14

To šolsko leto mi je bilo mnogo bolj všeč kot lansko, saj so bile stvari, ki smo se jih učili, bolj zanimive. Predvsem biologija je bila zelo zanimiva, saj smo se učili o človeškem telesu. V marcu smo obiskali Kranjsko Goro. Veliko smo hodili, ampak nič zato, saj nas je učitelj Miro s svojim humorjem zelo nasmejal. Spoznal sem tudi nove prijatelje iz Isole, s katerimi smo odigrali prijateljsko tekmo v nogometu. Zelo smo bili veseli, ko smo tekmo dobili po strelih z bele točke. V šolskem letu se je letos zgodilo veliko lepih trenutkov, zato ne morem vseh opisati. Upam, da bom naslednje leto tudi tako uspešen v šoli.

Žak Modic

V Kranjski Gori smo se zabavali, veliko novega naučili, pa tudi zelo veliko hodili.

Veronika Bačnik

V Kranjski Gori sem se dobro počutil. Hrana, zabava in prijatelji so mi lepšali dni. Takoj bi šel še enkrat.

Pavel Kraševcevec

V Kranjski Gori je bilo veliko pohodov,

vendar je bilo vseeno zanimivo. Hrana je bila super, vreme pa smo imeli čudovito.

Nika Kocjančič

V tem šolskem letu so mi bili zelo všeč izleti. Najbolj pa mi je bil všeč izlet na začetku šolskega leta, ko smo se šli kopat v Simonov zaliv. Tako smo že na začetku šolskega leta ohladili vroče šolske glave.

Anita Zakrajšek

jbolj pa tisti, pri katerem smo izdelali sluzkota in ga nesli tudi domov. Bil je dobra, sluzasta igrača.

Jaka Milavec

Delali smo poskuse. Naredili smo sluzkota in zavite slamice iz steklenih cevč.

Benjamin Dulić

Obiskali so nas policisti in nam predstavili, kaj vse uporabljajo pri svojem delu. Motorji so bili zanimivi. Ta, na katerem sem sedel, pa je imel le 180 konjev.

Tilen Širaj

Na atletiki je bilo fajn, ker smo celo dopoldne skakali po žgočem soncu.

Arian Gashi

Na športnem dnevu smo tekmovali v veliko disciplinah in dosegli zelo dobre rezultate. Uživala sem!

Laura Lavrič Cascio

Telovadbo imam zelo rad, zato bi morali imeti v šoli daljše odmore, več ur športne vzgoje in več športnih dni.

Jan Marolt

V šoli je bil čisto običajen dan, ki so nam ga polepšali šestarji z zdravim in sladkim presenečenjem. Dobili smo sadne napitke – smootije.

Teja Koren

Razredničarka: Alma Kandare

Foto: Alma Kandare in Ignac Farkaš

Nova generacija devetarjev odhaja

Na svet so prihajali v letu 1999 – zadnjem desetletju, stoletju, tisočletju, od januarja do oktobra – 2 dekleti in 12 fantov. Osnovnošolsko izobraževanje pa so zaključili v petek 13. 6. z valetom in podelitvijo spričeval. Štiri leta sem bila njihova razredničarka in ne da sem jih samo učila, od njih sem se marsikaj tudi naučila.

Vsako leto smo odšli v šolo v naravo, vsako leto pripravili nastop za starše, s katerimi smo se večkrat srečevali ob popoldnevih na športnih dejavnostih. Brali so pravljice otrokom v vrtcu, s pesmimi in spisi sodelovali na literarnih natečajih, zbrali veliko tetrapakov in iz njih oblikovali lepe izdelke. Vsi učenci so postali zlati bralci, kar pomeni, da so vsako leto končali slovensko bralno značko. Dosegali so visoka priznanja. Martin Drobnič je prejel posebno priznanje diamantni kenguru za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja. Prejel je še 4 zlata priznanja s področij kemije, matematike in fizike. V razredu je bilo podeljenih 5 srebrnih priznanj iz istih dveh področij in 15 bronastih priznanj na različnih področjih. 4 učenci so prejeli zlato Gerbičevo pevsko značko, ker so peli v pevskem zboru vseh devet let.

Pet učno zelo uspešnih učencev je bilo povabljenih na slavnostni sprejem k županu gospodu Jožetu Dolesu, ki se je z njimi pogovarjal o možnostih zaposlitve, infrastrukturi občine, o težavah brezposelnosti. Zaželel jim je uspešno nadaljevanje šolanja in jim podaril knjigo za spomin.

V razredu so oblikovali dober kolektiv s pozitivnim pristopom do življenja.

Skratka, odhaja generacija učencev, ki je bila zelo ustvarjalna in sprejemljiva za nove ideje.

Želim jim, da uspešno nadaljujejo šolanje in da se izognejo pastem življenja.

Martina Kočever, razredničarka

Diamantni kenguru je pripotoval v Novo vas

Na sestanku učiteljev smo se dogovorili, da predstavimo učenca 9. razreda Martina Drobniča in napišemo vsak svoj del o njegovih uspehih. Nekako sem čutila, da je ta naloga, da povežem vse dele v celoto, moja.

Razmišljala sem, kako naj pravzaprav začnem s predstavitev. Nekateri zdajšnje učence devetega razreda sem zaznala oziroma spoznala že zelo zgodaj, nekatere malo kasneje, ostale pa, ko sem postala njihova razredničarka.

Martina sem si vtisnila v spomin takrat, ko je pisal spis za nagradno tekmovanje v 4. razredu. Ker je potreboval čas in mir pri pisanju, sva se dogovorili s takratno razredničarko, da ga piše v knjižnici, kjer so optimalni pogoji za ustvarjanje.

Sedel je za računalnikom in preliv al svoje misli v črke, besede, povedi. Zatopila sem se v svoje strokovno delo in nanj skoraj pozabila. Ko sem ponovno obrnila pozornost nanj, je minilo že veliko časa. Martin pa je pisal in pisal. Ne vem, če je za tisti spis prejel kakšno nagrado, vem pa, da sem bila sama pri sebi močno začudena, kako lahko toliko časa piše, in si mislila, da se bo iz tega fanta še nekaj razvilo.

Potem pa mi je bilo dano, da postanem razredničarka razreda, v katerem je bil.

Ko danes gledam nazaj, vidim njegov vzpon na vseh ravneh: od plahega fanta v samozavestnega, od fanta, ki sem ga težko pripravila, da je spregovoril, do fanta, ki danes pove svoje mnenje brez zadržkov. Prepoznavam njegove vodstvene sposobnosti in pozitiven pristop do življenja, sošolk in sošolcev, da ima izredno razvit čut za pomoč šibkejšim in moč prevzeti polno odgovornost za svoja dejanja.

Njegove sposobnosti pa so se začele kazati že veliko prej, saj je redno tekmoval na različnih področjih in pri različnih predmetih ter dosegal

najvišja priznanja. Naj vam jih kar povem. Na matematičnih tekmovanjih je dosegel bronasto, srebrno, zlato iz logike; bronasto, srebrno, zlato iz razvedrilne matematike; bronasto, srebrno, zlato Vego vo priznanje; za osvojena priznanja v vseh devetih letih osnovne šole je prejel posebno priznanje – diamantni kenguru.

Martin je dober naravoslovec, kar je pokazal z sijajnima uvrstitvama na tekmovanju za Stefanovo priznanje iz fizike. V 8. in 9. razredu je osvojil vsa priznanja bronasto, srebrno in zlato. Pomemben pa je tudi njegov dosežek, saj je bil v 8. razredu deveti v državi in v 9. razredu deveti po mestu uvrstitve. To je vrhunski rezultat, ki ga uvršča v sam vrh najboljših fizikov njegove generacije. Povabljen je bil na slavnostno podelitev najboljšim naravoslovcem, ki je bila 24. maja v Cankarjevem domu v Ljubljani. Prireditve je bila poimenovana BISTROUMNI 2014.

Da mu je naravoslovje blizu, pa je dokazal tudi z zlatim Preglovim priznanjem iz znanja kemije.

Vsako leto je osvojil angleško bralno značko in vsako leto, razen letos, zlato priznanje angleške bralne značke.

Pri slovenščini je prejel srebrno Cankarjevo priznanje.

Aktiven je bil tudi na športnem področju, predvsem pri atletiki. Zadnja leta se je redno udeleževal tekem Notranjskega tekaškega pokala in bil zelo uspešen, dosegel je tudi kar nekaj zmag in še veliko uvrstitev med prve tri. Enkrat je bil v skupni razvrstitvi drugi v svoji kategoriji in enkrat tretji. Uspešno je tekmoval tudi na Ljubljanskem maratonu in teku trojk ter na krosih v Loškem Potoku in na Turjaku. Po potrebi je sodeloval tudi na tekmovanjih v ekipnih športih (košarka, odbojka).

Pridružujemo se čestitkam in mu želimo uspešno nadaljevanje šolanja in še veliko veliko priznanj.

Martina Kočever

Naš čas v podaljšanem bivanju

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se v podaljšanem bivanju trudili čas izkoristiti kar se da ustvarjalno, pa vseeno igrivo in sproščeno. Poleg risanja in barvanja smo veliko časa namenili gibanju in plesu ter poslušanju glasbe in petju. Z našimi izdelki smo se zelo uspešno udeleževali različnih projektov in natečajev.

Učenci z nagrajenimi izdelki Unikatovega natečaja Pravi gospod

Po uvodnem spoznavanju v začetku šolskega leta smo najprej ustvarjali na temo jeseni. Izdelali smo predstavitevno drevo ter ga okrasili s posušenimi listi jesenskih barv. Konec oktobra smo se z izvajanjem kemijskih poskusov in čarovnij pripravljali na noč čarovnic, kmalu za tem pa so že sledili prvi zimski motivi. Novembra smo se z novoletno jelko, izdelano iz odpadnega materiala, udeležili Medexovega natečaja, v prednovoletnem času pa smo dodatno okrasili hodnik pred učilnico ter izdelali novoletne voščilnice za starše in Rdeči križ. Sledile so novoletne počitnice, po katerih smo nadaljevali z ustvarjanjem na temo zime. V februarju smo nekaj časa namenili prazniku zaljubljenecv in se udeležili Niveinega natečaja z naslovom Modri srčki. S pustno obarvanim začetkom marca smo vstopili v pomladni čas, ko smo za dan žena in materinski dan z rožicami razveseli naše mamice. Aprila smo na Unikatovem natečaju Pravi gospod s 1. mestom dosegli lep uspeh in za nagrado prejeli sladkarije. Z junijem so prišli prvi topli dnevi in z njimi konec šolskega leta, ki smo ga zaključili s pravim piknikom.

Sedaj se vsi skupaj veselimo poletnih počitnic, v katerih si bomo nabrali moči za naslednje šolsko leto, ko nas v oddelku podaljšanega bivanja spet čakajo novi izzivi.

Učiteljica podaljšanega bivanja
Ester Palinkaš

Naša gredica

Lani je v okviru projekta Šolski vrtiček nastala naša gredica, ki so jo oblikovali takratni prvošolčki. Letos smo gredico posejali in posadili letošnji prvošolčki. Posejali smo peteršilj, špinačo, redkvico, baziliko, motovilec in rukolo. Posadili smo solato, čebulo, papriko in paradižnik ter za okras še ognjič.

Skuhali smo juho iz buče hokaido, ki so jo posadili lanski prvošolčki. Bila je okusna, dišeča in lepe barve. Prav zaradi tega pa najbrž tudi motivacija za prvarje, da smo ponovno z veseljem in užitkom letos sadili in sejali.

V tem šolskem letu smo dobili tudi novo ograjico, ki so jo izdelali otroci višjih razredov pod mentorstvom učiteljice Anice. Ograjica bo varovala sadike pred nezaželenimi stopinjami.

Komaj čakamo, da bomo obrali pridelke.

Prvarji z učiteljicama Ester in Petja

Izmenjava rabljenih oblačil

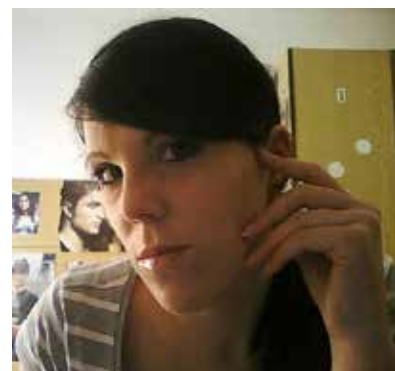

Tudi letos sva se učiteljici Ester in Petja odločili, da pripraviva stojnico z rabljenimi oblačili. To se je zgodilo na »delovno« soboto, 17. 5. 2014, v okviru projekta Druženje vseh generacij. Takrat ste lahko v šoli dobili rabljeno obleko zase ali za svojega otroka, izmerili krvni tlak, odšli na pohod do Volčjega jezera ter se dobro in zdravo najedli (na izbiro ste imeli različno sadje, oreščke, razne

namaze, kefirje in kruh različnih okusov). Otroci so na pobudo učiteljic in plakatov v prvi razred prinašali veliko različnih, čistih in dobro ohranjenih oblačil. Stojnica z rabljenimi oblačili je bila tudi letos zelo dobro obiskana. Oddali smo prav vsa oblačila. Otroci, ki so si izbrali oblačila, jih s ponosom nosijo v šoli ali v vrtcu, nimajo občutka, da je obleka rabljena ali manj vredna. Ravno tega jih želimo naučiti: da se stvari ponovno uporabijo, da niso zahtevni pri izbiri - da ni nujno, da se vse blešči in sveti ter da tudi oni podarijo tisto, česar ne potrebujejo več. Naši otroci so se letos ponovno naučili, da **PODARJENO NI IZGUBLJENO**.

Učiteljici Ester in Petja

Magistra Mateja Intihar

14. februarja 2014 je Mateja Intihar uspešno zagovarjala magistrsko nalogo z naslovom Poškodbe tal po strojni sečnji in spravi s kombiniranim strojem HSM 805F. Zaključila je 2. stopnjo bolonjskega študija na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Obiskovala je Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire, smer Gozdarsko podjetništvo in inženirstvo.

Mateja pravi, da ji je bilo gozdarstvo položeno že v zibel, saj predstavlja četrto generacijo gozdarjev v družini. Za nadaljevanje študija se je odločila, ker je želela poglobiti svoje znanje o gozdarstvu in si nenazadnje povečati možnost za zaposlitev. Pridobila je nova znanja iz gozdarsko-tehnične smeri. Za izbrano smer študija ima same pohvalne besede. Pravi, da ni bilo stvari, ki ji ne bi bila všeč na oddelku, ki ga je obiskovala. Prav nič ne bi imela tudi proti zaposlitvi na fakulteti.

Mateja je trenutno zaposlena. Delo, ki ga opravlja, ji je všeč, čeprav ni povezano z gozdarstvom. Si pa v prihodnosti želi delati v svoji panogi. Ker je v Sloveniji na tem področju bolj malo perspektivnih delovnih mest, razmišlja tudi o iskanju službe v bližnji Avstriji.

Iskrene čestitke!

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Velike Bloke – Na Malenskem jezu

Kraška polja in planote s svojimi ponikalnicami in majhno količino vode niso najbolj primerna za mlinarstvo. Zato so naši predniki mline gradili povsod, kjer so bile vsaj delno ugodne vodne razmere. Potok Bloščica izvira pri Runarskem in teče po zgornjem delu Bloške planote proti Sv. Trojici ter zbira vodo manjših potočkov. Pred Ostrožnikom v Kotu ostro zavije proti Velikim Blokam, kjer pod Liscem ponikne. Le ob večjem dežju teče po Bloškem polju proti Novi vasi in Fari, kjer končno ponikne. Ob Bloščici je bil nad Nemško vasjo Veselov mlin (po prvem lastniku) oz. Srnelov mlin (po drugem lastniku), v Velikih Blokah pa Malenski mlin in žaga ter Stebrov mlin in žaga.

Za pogon mlinskih koles so Malenski dobivali vodo iz Bloščice po dolgem umetno skopanem kanalu od ovinke proti Ulaki (Mala Župenca) do njihovega jezu. Na tem mestu je pozneje JLA zgradila prvo kopališče na Blokah, ki pa ga je povodenj hitro uničila.

Malenski mlin je imel dva kamna. Črni kamen za oblodo in koruzno moko, beli kamen za druga žita ter stope za phanje prosa, ajde in ječmena. Žago je že pred drugo svetovno vojno poškodovala povodenj, po vojni so nehale delati stope in nazadnje po letu 1960 tudi mlin. Pri Malenskih so imeli včasih tudi gostilno, ki pa so jo prepustili gostilničarju Filipu Jeriču (Lipetu).

Na brvi nad jezo sta se ob opuščениh stopah ustavila

dva vojaka in dekle, ki jih je najbrž obiskala. Ob cesti čez most je na levi Tončetova hiša (danes hiša zidarjev Dulić) ter desno takrat še s slamo krita Tonova hiša in pred njo Tončetrov 'kevderc'.

Mlinar Jože Gorjup (1881–1961) se z brvi ozira proti kamnitim stebrom, na katerih je bilo nekoč postavljeno poslopje njegove žage. Čez most se vidi hiša in hlev krojača Lojzeta Mazija, zadaj pa značilno poslopje doma JNA, dveh vojaških stanovanjskih hiš in Lenčkova gospodarska poslopja. Po kapu se vidi, da je bila Malenska hiša takrat še s slamo krita.

Malenski so imeli iz krlišča za Lipetovo hišo do poslopja žage speljane tračnice za prevoz hlodov in desk z vagončki. V času nastanka te slike te proge tako kot žage ni bilo več.

Sliko je Iva Modic – Tonova vzela za spomin, ko se je poročila v Postojno. Po dolgih letih se je slika letos vrnila k Tonovim v Velike Bloke.

Slovarček:

- obloda: grobo zmleta koruza za krmo
- phanje: luščenje ajde, ječmena
- kevderc: v zemljo vkopana klet

Viri:

- Danica Modic – Tonova
- Notranjski listi I., 1977

Zapis s sliko je bil objavljen tudi na spletni strani Stare slike: <http://stareslike.cerknica.org/2014/05/15/1955-velike-bloke-na-malenskem-jezu/#more-54245>

Zapisal Lojze Mazij

Občina Bloke v bližnji in daljni preteklosti

V prejšnji številki našega časopisa je bil objavljen prispevek poslanca v državnem zboru RS g. Branislja. Piše o predvidenih novostih v zakonodaji o lokalni samoupravi. Nikjer v članku pa ne omenja predloga ministra Viranta, da naj bi vsaka občina imela najmanj 5000 prebivalcev. Če bo ta predlog sprejet v ustrezni zakonodaji, bo naša občina izbrisana iz seznama slovenskih občin, čeprav sodi med uspešnejše v državi.

Tega pogoja bloška občina ni nikoli izpolnjevala, čeprav je že zdavnaj obstajala. Največ (okrog 3000) prebivalcev je bilo v bloški občini ob koncu 19. stoletja, vendar je takrat in do konca I. svet. vojne štela kar 76 naselij, saj je v bloško občino spadala še vsa vidovska planota. Število prebivalcev se je zaradi odseljavanja pred prvo in po obeh svetovnih vojnah, ki sta tudi precej razredčili prebivalstvo, močno zmanjševalo. Sedaj ima naša občina okrog 1600 prebivalcev. Vendar pa uspešnost občine ni odvisna le od števila prebivalcev. Upoštevati je treba tudi druge dejavnike, npr. geografsko lego, gospodarstvo, krajevne in druge značilnosti ter še mnogo drugih.

Nimamo kakšnih natančnejših podatkov, kdaj je občina nastala. V lastniških knjigah stiškega samostana iz leta 1544, kjer so navedene samostanske posesti na Blokah, je med drugim naveden župan Wanzer ter županstvo na

Studencu, kamor spadata tudi Runarsko in Boncar (gl. J. Grebenc: Gospodarska ustanovitev Stične in njena dotacija leta 1135, str. 105). Kaj je to županstvo predstavljalo, ni znano.

Vsekakor pa je bila na Blokah občina že po letu 1800. V kronikah je omenjeno, da je leta 1828 občina pod županom Nosanom pri Fari sezidala na svoje stroške novo šolsko poslopje (gl. Logaško okrajno glavarstvo – zemljepisni in zgodovinski opis 1889, str. 7). Občina je nato obstajala po letu 1918 v Kraljevini Jugoslaviji, med italijansko okupacijo od aprila 1941 in do italijanske kapitulacije septembra 1943.

Do pomladi leta 1945 na Blokah ni bilo nikakršne oblasti. Tudi takoj po vojni občine ni bilo, takratna oblast je namreč področje nekdanje občine razdelila in ustanovila t. i. Krajevne ljudske odbore, KLO, in sicer v Novi vasi, Velikih Blokah, Ravniku, na Studencu in Hudem Vrhu. Leta 1950 je iz teh KLO-jev nastala občina Bloke v enakem obsegu kot pred 2. svetovno vojno in kot je še danes. Ta komaj ustanovljena občina je bila jeseni leta 1955 priključena občini Cerknica. Bloke so bile v tej veliki občini do leta 1994, nato pa do konca leta 1998 v občini Loška dolina. Z novim letom 1999 je zopet zaživela občina Bloke, kot je že bila v 19. stoletju, seveda danes z drugačnimi pristojnostmi in dolžnostmi.

Občina Cerknica, kot je nastala s temi priključitvami leta 1955, je potrebovala kar precej časa, da je sploh začela

Foto arhiv: Bloški korak

Župan in občinski tajnik z odborniki leta 1935 pred sedežem občine Bloke v Novi vasi. V tej stavbi je sedaj nekdanji pension Slamar.

Foto arhiv: Fr. Škrabec

Odprtje bencinskega servisa v Novi vasi v oktobru 1987

delovati, zlasti ker je z novo zakonodajo dobila niz novih pristojnosti. Do leta 1960 so se v tej občini postopoma ustanovljale Krajevne skupnosti (KS), ki jih je bilo poleg KS Nova vas še pet. Te naj bi na svojem območju skrbele za zadovoljevanje lokalnih potreb in tudi za razvoj.

Tudi KS Nova vas- Bloke je potrebovala čas, da se je organizirala. Prostore je dobila v stavbi, kjer je sedaj občina, finančna sredstva za njeno delovanje naj bi zagotavljala občina Cerknica. Glede na potrebe je bilo teh vedno premalo.

Vendar se Bločani nismo vdali. S prostovoljnim delom, s kar zajetnimi samoprispevki v denarju, s pomočjo podjetij, zlasti nekdanjega bloškega podjetja NOVO-LIT, in seveda s sredstvi, ki jih je KS dobila iz občinskega proračuna, se je v skoraj štiridesetih letih obstoja te KS marsikaj dogradilo in premaknilo. Naj navedem le nekaj najpomembnejših del iz tega obdobja.

Velik problem na Blokah je bila preskrba s pitno vodo. Za naselje Velike Bloke, Nova vas, Fara se je leta 1973 napeljal nov vodovod iz zajetja vojaškega vodovoda pri Ulaki. Ker z leti tudi ta vodovod ni zadostoval, se je v letih 1980–85 s finančno pomočjo takratne Vodne skupnosti Ljubljana – Sava gradil centralni vodovod z zajetjem pod vasjo Mramorovo in velikim vodohramom na Gradiškem hribu, od koder tudi danes po novih vodih in iz novih globinskih zajetij priteče do naših pip zelo kvalitetna voda. Ta zadnja dograditev je stekla šele v današnji občini.

Drugi problem in nove potrebe so se pokazale na področju telefonskih povezav po vaseh in zlasti še preskrba s kvalitetno električno energijo, saj je po bolj oddaljenih vaseh od transformatorja komaj brlela žarnica, kaj šele da bi lahko uporabljali kakšen električni aparat. Tudi tu je bilo vloženega mnogo prostovoljnega dela, pa tudi finančnih sredstev. Krajanje so z novo telefonsko centralo dobili telefonske priključke in z novimi jamborskimi transformatorji po vaseh kvalitetno

električno energijo po vsej planoti.

Prvi asfalt je na Bloke prišel v jeseni leta 1973, in sicer po regionalni cesti od Bloške Police do Nove vasi. Prva lokalna cesta je bila z asfaltom pokrita od Nove vasi do Velikih Blok leta 1977. V naslednjih letih je bil asfalt položen še na cestah Nova vas – Lužarje, Velike Bloke – Ulaka, Nova vas – Fara – Metulje in Studenec – Javoršce. V tem času je bila zgrajena t. i. slemenska cesta od Ravnika do Zavrha in Polšečega. V Novi vasi je podjetje ISTRABENZ postavilo bencinski servis, kar je bila za vse voznike in traktoriste velika pridobitev.

V tem sestavku so navedena le večja dela in investicije iz skoraj štiridesetletnega delovanja KS Nova vas – Bloke. Poleg tega se je dogajalo še mnogo drugih stvari. Ni omenjeno sodelovanje z vsemi društvi, zlasti z gasilci in civilno zaščito, vzdrževanje pokopališč in še mnogo drugega.

Ob koncu pa še nekaj. Pri pregledovanju zapisnikov sej sveta KS sem našel še marsikaj, na kar bi bilo treba spomniti marsikoga, kar pa tu ni omenjeno.

Morda pa le ena zanimivost iz aktivnosti ob ustanavljanju občine. Glede na takratno zakonodajo je bil potreben sklep sveta KS o ustanovitvi občine Bloke. Sklep je bilo potrebno poslati Državnemu zboru RS. Sklepanje o tem je bilo na dnevnem redu za sejo sveta KS, ki je bila sklicana za 20. julij 1995. Od dvanajstih (12) članov sveta jih je bilo na seji navzočih samo osem (8). Ob glasovanju o ustanovitvi občine Bloke je za ustanovitev glasovalo pet (5) proti sklepu pa so glasovali trije (3). Torej zelo pičla večina.

Mislim, da je uspešnost današnje občine v veliki meri zaslug dokaj velike soglasnosti med člani sveta in županom. Upam, da bo ta složnost prevladala tudi po letošnjih lokalnih volitvah, ki bodo že to jesen.

France Škrabec

Hiša izročila v Dolenji vasi

V Dolenji vasi pri Cerknici so devetnajstega maja odprli Hišo izročila v okviru projekta V istem čolnu – mladi čuvarji izročila. Projekt je bil podprt s strani norveškega finančnega mehanizma.

Vrata Hiše izročila je odprla Ljoba Jenče, dobro poznana tudi Bločanom, saj je sodelovala z ljudskima pevcema Micko in Francetom Anzeljcem. Ljoba Jenče že od leta 1988 deluje kot svobodna umetnica, zbirateljica slovenskega ustnega izročila, pevka, pripovedovalka, poustvarjalka. Med svojim dosedanjim ustvarjanjem in delom se je dobro izurila in podkovala, saj je bil njen projekt V istem čolnu – mladi čuvarji izročila izbran kot eden izmed sedmih velikih projektov v Sloveniji. Podprt pa je bil s strani Eea Grants, finančnega mehanizma Norveške, Islandije in Liechtensteina.

Na koncu Dolenje vasi je v stari oljarni zaživelo novo dogajanje, vzniknila je Hiša izročila – izobraževalni center za nesnovno kulturno dediščino. Postala naj bi stičišče za staro in mlado, za nevesče in mojstre, še posebej za tiste, željne znanja. Preplet dejavnosti, kot so tkanje, predenje, kovaštvo, izdelovanje dreva, zbiranje nesnovne kulturne dediščine, izobraževanje in petje naj bi v prihodnosti ustvaril suvereno institucijo, privlačno tudi za turiste. Glavni cilj pa je izuriti osem mladih čuvarjev dediščine. V zavedanju o usihanju obrti in starodavnih znanj in v upanju, da trdo delo obrodi sadove, sta se Ljobi Jenče

pridružili strokovni sodelavki. Helena Vičič se posveča zbiranju in urejanju gradiva o destilarnah eteričnih olj, Urša Miler Telič pa predelavi lanu. V prihodnosti naj bi v sklopu pre-

delave lanu zasnovali tudi moderen ekološki produkt, izdelan prijazno do vsakega člena v verigi produkcije.

Projekt je podprla tudi cerkniška občina v zavedanju, da je treba ob vsakem začetku kakršnegakoli projekta imeti v mislih skupno dobro in trajnostno rabo, česar pa Hiši ne primanjkuje. Na dogodku se je predstavila tudi mlada norveška čolnarka Berit Osmundsen, izdelovalka tradicionalnih norveških čolnov oselvar, obiskovalcem je približala njihove začetke in cilje vzpostavitve trajnostnega sodelovanja in vključevanja mladih v tradicionalne obrti in načine izdelovanja, ki so v sodobnem času na pragu izumrtja. Tako smo se lahko seznanili z začetki obuditve starodavnega izdelovanja čolnov na Norveškem.

Dopoldanski novinarski konferenci je sledila tudi predstavitev Hiše izročila, namenjena širši javnosti. Predstavljen je bil jezerski drevak iz Cerknice, katerega izdelavo nam je približal gospod Tone Lovko, ki je eden od dveh še živčih mojstrov v njegovem izdelovanju. Prikazano je bilo ročno tkanje na ročnih statvah. Poslušali pa smo tudi zgodbo o preteklosti, in sicer o tem, kako so nekoč živeli v Dolenji vasi.

Ana Jakopin

Dolenja vas ponovno na vrhu

Športni boj za najvišja mesta, uživanje v moštveni igri, želja po nogometnih vragolijah in prijetno druženje so tokrat na studenski športni objekt privabili trinajst moštev. Lepo vreme in kakovostne športne predstave že v skupinskem delu so kar same po sebi stopnjevale vzdušje in napovedovale napet zaključek tekmovanja. Četrtfinali, kamor se je uvrstila prvo- in drugouvrščena ekipa iz vsake od štirih skupin, so dali polfinalna para.

V prvem polfinalu med Dolenjo vasjo (pri Cerknici) in ekipo Miklavčič so pri rezultatu 2 : 1 slednji poskušali izid izenačiti tudi tako, da so zadnje minute igrali brez vratarja, z dodatnim igralcem v igri, a so Dolenjevaščani obdržali prednost do konca. Druga finalista je odločil dvobojski Studenca A in Dimnikarstva Okič, več športne sreče so imeli Okiči. V odločitvi za tretje mesto je bilo moštvo Miklavčič uspešnejše od Studenca A.

Pod lučjo reflektorjev so obiskovalci dočakali finale, nasproti sta si stali postavi Dolenje vasi in Dimnikarstva Okič. Ekipi sta publiki prikazali vrhunsko športno predstavo, polno tehničnih potez, taktičnega boja in izredne borbenosti za vsako žogo. Atraktivno se je gibal tudi rezultat, naprej so povedli Okiči, sledilo je izenačenje in vodstvo Dolenje vasi na 2 : 1, na kar so Okiči po silovitem naletu izid poravnali na končnih 2 : 2. O zmagovalcu so odločali streli z bele točke. Po seriji prvih treh je bilo potrebno še dodatnih sedem, torej skupaj kar deset razburljivih strel z vsake strani. Oboji so poskušali zмести izvajalce tudi z menjavo vratarjev, na koncu so prvo mesto zaslužno osvojili igralci Dolenje vasi. Nogometašem vasi s Cerkniškega je to v njihovem tretjem nastopu na Studencem uspelo že drugič, potem ko so bili lani četrti, predlani, v premiernem nastopu, pa takoj prvi. Pokal za prvo mesto bo krasil njihove vitrine, pokale so prejela še naslednja tri najboljša moštva. Priznanje za najboljšega igralca tekmovanja je prejel Jan Urbas

(Dolenja vas), za najboljšega strelca Elmas Grošič (Dimnikarstvo Okič), najboljši vratar pa je postal Dejan Miklavčič (Miklavčič). Poleg štirih najboljših moštev so letos nastopile še ekipe Studeno Novohlad, Studenec B, Boca Juniors, Gostilna Miklavčič, Močko, Zakrajški, Green team Bloke, GP Dulič in Metulje.

Prireditelji so zadovoljni, da so zopet, vsak s svojo zadolžitvijo, pripravili in izpeljali tekmovanje, od lani Frenkov turnir, ki sicer nepretrgoma poteka že od leta 2002 in je v teh letih prerastlo meje lokalne skupnosti. Nasvidenje v prihodnje.

*Jože Avsec ml.,
Foto: Boštjan Borc*

Koncert umetne, ljudske in lovske pesmi

Tako, kot se za vsak pevski zbor spodobi, je tudi Lovski pevski zbor Martin Krpan Bloke pripravil zaključni koncert sezone, in sicer na prehodu med letošnjo in prihajajočo deseto – jubilejno sezono. Kot že nekaj prejšnjih let so koncert pod vodstvom pevo-vodkinje, prof. Vite Mekinda, izvedli v prelepem in akustičnem ambientu zelške cerkve in tudi tokrat pred številnimi poslušalci.

Vse od svoje ustanovitve leta 2005 so člani LPZ Martin Krpan Bloke trdo delali, vložili veliko truda in časa, da so po skoraj desetih letih upravičeno ponosni na 96 javnih nastopov s preko 60-timi pesmimi umetne, narodne in ljudske zvrsti ter 20-timi z lovske tematiko. In tako, z raznolikimi tematikami, je bil sestavljen tudi izbor izvedenih skladb.

Z drugačno – dalmatinsko klap-sko pesmijo pa so nastopili gostje koncerta, klapa Galeb.

Pevce klape Galeb več ali manj poznamo, saj nekateri, sicer ro-jeni Dalmatinci, v naših krajih živijo in delajo že vrsto let. Medse so radi sprejeli tudi nekatere

pevce, ki jim je, tako kot večini ljudem s posluhom, dalmatins-ki melos in temperament segel v srce. Vodi jih mlad, strokoven in aktiven pevovodja, prof. Ivan

Marinović.

Po končani prireditvi so nas na skupnem druženju zopet lepo in obilno pogostile marljive bloške

kmečke žene.

L'pu je blu, pa de b' blu še večkrat toku!

Zora Obreza

Folklorna skupina Kulturnega društva Bloke letos pridno vadi in nastopa Pomen in vloga folklorne v današnjem času

Folklor predstavlja pomemben del ljubiteljske dejavnosti v Sloveniji – je zdrav in družaben način preživljanja prostega časa in je pomemben opomnik, OD KOD IZVIRA KULTURA NARODA, saj črpa najpristnejše vire in jih na tak način ohranja ŽIVE. Vsaka pokrajina je imela in ima »NEKAJ SVOJEGA«, tudi Notranjska.

Raziskava plesnega izročila na Notranjskem je potekala leta 1979–80 in 1990–92 pri ZKO Cerknica v sodelovanju z ZKOS, gospodom BRUNOM RAVNIKAR-JEM. Proti pričakovanju se je nabralo kar nekaj gradiva, in sicer v vaseh Žerovnica, Grahovo, Velike Bloke, Nemška vas, Stari trg, Cerknica, Rakek in Ivanje selo. Ljudje so radi plesali, zlasti ob

metvi prosa, ličkanju koruze, za časa sejmov, ribanju repe ... Če ni bilo harmonikarja, so plesali kar na ustne orglice. Zanimivo je to, da so si mladi na paši izmišljali razne »vragolije« in v plesu posnemali odrasle. Tako je nastala /iz pripovedovanja starejših/ postavitev BLOŠKIH PASTIRSKIH PLESOV: počepka, figure delat, rašpla, na pošlop. Te plese seveda plešejo mlajši. Starejši pa so plesali: štajeriš, zibnšrit, čotiš, ajnc polko, mazolko, mrzulin, valencija ...

Moška in ženska noša NOTRANJSKE iz 19. stoletja in prvih dveh desetletij 20. stoletja je opisana v knjigi oz. osmem zvezku Slovenska ljudska noša v besedi in podobi avtorice gospe Marije

Makarovič.

Sestavni deli ženske noše so: krilo z životcem/kikla na modrc/spodnje krilo, rokavci/bluza/predpasnik na pas, oprijeta jopa/jupček, kočemajka/, peča/naglavna ruta/z bogatim vezanjem ali šal/šerpa/visoki čevlji/čizmi ali kasneje nizki čevlji s paščki /šulni/nogavice/štumfe/naprсна ruta iz vzorčaste svile in resicami/facov/kot dodatek k praznji obleki.

Moška noša: srajca /ohlapno krojena/dolge hlače, telovnik/lajbelc/klobuk, nizki čevlji/šolni.

NASTANEK FOLKLORNE SKUPINE NA BLOKAH

Gradiva je dovolj. Zbrala se nas je skupina ljubiteljev plesa, predvsem ljudskih plesov. Priključili smo se h Kulturnemu društvu Bloke kot folklorna skupina oz. sekcija. Vadimo enkrat tedensko pod vodstvom umetniškega vodje odraslih folklornih skupin, Rokom Petričem iz Cerknice. Skupina šteje 11 parov /6 plesalcev je iz Loškega Potoka, 16 folklornikov z Bloške planote/. Imamo dva godca: harmonikarja Viktorja Jeriča iz Velikih Blok in kontrabasista Uroša Novaka iz Šegove vasi.

Obleke nam je šivala šivilja Mojca z Unca, ki ima izkušnje že z rakovško folklorno skupino. Financirali smo jih sami. Klobuke in rute smo plačali iz sredstev JSKD

Območna revija odraslih pevskih zborov tudi letos na Blokah

Pojo naj ljudje 2014

Letošnja revija odraslih pevskih zborov, ki delujejo na območju občin Bloke, Cerknica in Loška dolina, je bila v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Cerknica prvič organizirana v novi večnamenski dvorani Bloški smučar v Novi vasi. Nova dvorana je dobro prestala krst tudi za tovrstne prireditve, za kar so se potrudili soorganizatorji OŠ Toneta Šraja Aljoše, Občina Bloke in povezovalka ga. Pavlin.

Pred številnim občinstvom se je predstavilo deset pevskih skupin – tri iz občine Loška dolina, štiri iz občine Cerknica in tri iz domače bloške občine. Domačine smo zastopali Lovski pevski zbor Martin Krpan – Bloke, Vokalna skupina Diva – KD Bloke in Mešani pevski zbor KD Bloke. Že s tem smo pokazali, da je petje na Blokah kljub majhni skupnosti priljubljeno.

Vsaka skupina je zapela tri skladbe. Pomembno je, da so nastopajoče lahko spremljali tudi ostali zbori, saj se s tem med pevci in zborovodji prenašajo

Foto: arhiv JSKD Cerknica

LPZ Matin Krpan- Bloke je odprl letošnjo revijo.

dobre prakse in lažje odpravljajo morebitne napake.

Strokovni spremljevalec revije je bil letos g. Ambrož Čopi, predstavnik mlajše generacije slovenskih skladateljev. G. Čopi je tudi letošnji prejemnik Gallusove plakete, najvišjega priznanja JSKD

RS za dosežke na področju glasbe.

Pevke in pevci smo se po nastopu, ko je nervoza popustila, družili v sproščenem vzdušju, pogovoru in petju ob spremljavi neutrudnih harmonikašev, ki jih med pevci ne manjka. Teknile so nam dobrote, ki jih je pripravila Sekcija

bloških gospodinj Zarja. Zborovodje so medtem opravili poglobljen razgovor s strokovnim spremljevalcem revije g. Čopijem.

Lojze Mazij, KD Bloke

in društvenih oz. proračunskih sredstev. Manjkajo nam še čevlji, ki niso »poceni«. V enem letu smo se naučili kar nekaj »spletov«. Imeli smo tri nastope na Blokah, v maju smo plesali v Lazah, junija smo povabljeni v Loški Potok, julija bomo plesali v Ribnici na Grajskih večerih, septembra pa nameravamo popestriti Mihajlov sejem.

V soboto, 31. 5. 2014, smo se udeležili področnega srečanja odraslih folklornih skupin v Logatcu, kjer so nastopili še folklorna skupina Šumnik – KUD Borovnica in FS KD VIDOVO iz Ivančne Gorice. Srečanje je strokovno spremljala in ocenila gospa Branka Moškon, poslana od JSKD.

Bloški folklorniki smo bili deležni strokovne pohvale in seveda sugestij za nadaljnji napredek.

Sonja Drobnič

Foto: Arhiv FS – KD Bloke

Veseli bloški folklorniki v Logatcu

Projekt »Starejši za kvalitetnejše življenje starejših doma« v društvu upokojencev

Zveza društev upokojencev Slovenije se je vključila v evropski projekt »STAREJŠI ZA STAREJŠE« leta 2004. Društvo upokojencev Bloška planota se je pridružilo projektu leto kasneje. Namen projekta je ugotavljanje kvalitete življenja starejše populacije. Na osnovi anketiranja starejših od 69 let so zbrani podatki napotilo državnim organom za zagotovitev potreb starejših za kvalitetno staranje na področju sociale, stanovanjske politike in zdravstva. V društvu delujejo prostovoljci, ki anketirajo in spremljajo že evidentirane osebe. Prostovoljci so zaupanja vredne osebe, ki so zavezani k varovanju osebnih podatkov. Vsako leto se v projekt vključijo novi starejši od 69 let, ki jih prostovoljci anketirajo in ponovno obiščejo ostale, že vključene v program. Status prostovoljca ureja Zakon o prostovoljstvu. V ta program je vključenih 293 društev upokojencev v Sloveniji s pribl. 140 000 starejših od 69 let. Da bi bili

starejši lahko čim dlje v domačem okolju, se v projektu trudimo z državnimi institucijami ustvariti pogoje za take oblike pomoči, ki bi to omogočale. Država, ki izgublja socialni čut za državljane, vedno manj sredstev namenja za socialnovarstvene in zdravstvene programe. Zato pa se civilna družba preko prostovoljnega dela z nevladnimi organizacijami zavzema za pravice starejših na bivanjskem, socialnem in zdravstvenem področju. Starejše osebe so šibkejši člen družbe, ki glede na socialni status potrebujejo različne oblike pomoči za zagotavljanje primernega življenja.

Naši cilji so:

- Poiskati osamljene, pomoči potrebne in jim olajšati stiske.
- Informirati o možnostih različnih pomoči iz socialnih, zdravstvenih, humanitarnih in prostovoljnih organizacij.

Na ZDUS-u si na osnovi zbranih

podatkov o kvaliteti življenja starejših prizadevajo s predlogi o spremembah zakonov, ki zadevajo starejše na socialnem, zdravstvenem, invalidskem in stanovanjskem področju. V projektu nastajajo novi programi in sodelovanja z drugimi državami v Evropi: HELPS, NET AGE- reševanje stanovanjskih problemov starejših z različnimi oblikami sobivanja.

Starejši po potrebi lahko zaprosijo za različne oblike pomoči:

- pomoč na domu CSD (financira občina)
- družinski pomočnik CSD (financira občina)
- pomoči v primeru nasilja CSD
- denarna socialna pomoč 12x ni vračljiva (več obremenjeni imetje)
- izredna denarna socialna pomoč (dokazila o porabi)
- varstveni dodatek (vknjižba na imetje)
- dnevno varstvo v DO
- patronažna služba
- domovi za ostarele in varovana

stanovanja

- dostava hrane na dom, paketi RK in Karitasa.
- oprostitev plačila RTV najemnine in znižanje davkov za socialno šibke.

Seveda je za pridobitev pomoči potrebno upoštevati predpisane pogoje.

V občini Bloke je po zadnjih znanih statističnih podatkih (1. 7. 2013) 1582 prebivalcev, od teh je 249 občanov starejših od 69 let; kar predstavlja 16 % vseh prebivalcev. Starejših od 69 let je 108 moških, ali 43 %, in 141 žensk, 57 %.

NEKAJ ZANIMIVIH PODATKOV, ZBRANIH IZ 252 VPRAŠALNIKOV

Z zakoncem živi 53 % vprašanih.

25 % jih živi samih, 96 % jih živi v hiši, 74 % so lastniki hiš.

Strah pred obdavčitvijo

Nova pridobitev PGD Velike Bloke

Nadomeščanje in modernizacija opreme je stalna naloga v PGD Velike Bloke. Že nekaj let smo načrtovali zamenjavo vozila za prevoz operativnega moštva. Staro vozilo, kupljeno leta 1999, ni več ustrezalo predpisom in zahtevam. Z zbiranjem sredstev za to pomembno investicijo smo pričeli že pred nekaj leti. Zahvaljujoč razumevanju Občine Bloke in prebivalcev našega požarnega območja smo potrebna sredstva pridobili v letošnjem letu. Odločili smo se za nakup vozila VW Transporter GVM-1. Vozilo omogoča zanesljiv prevoz moštva v primeru intervencije. Omogoča tudi vleko prikolice z opremo za gašenje v primeru večje intervencije. Ob tej investiciji smo prilagodili tudi prostore v gasilskem domu za primerno hrambo in vzdrževanje vozil.

Ob nakupu novega vozila smo uspeli prodati staro vozilo. Tako

smo s sredstvi društva, prispevki krajanov in z razumevanjem Občine Bloke v celoti pokrili nakup.

Ob tej pomembni modernizaci-

ji se vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, iskreno zahvaljujemo.

PGD Velike Bloke bo s to novo pridobitvijo, ki je že v uporabi, lažje izpolnjevalo svoje naloge.

V letošnjem poletju bomo organizirali tudi uradni prevzem vozila.

**Predsednik PGD Velike Bloke,
Matjaž Modic**

nepremičnin je upravičen, še posebej pri osebah z nizkimi dohodki, kar je večinoma upoko-jencev. Poleg tega pa pomagajo tudi otrokom in vnukom – z denarjem 21 %, z delom 24 %, s stanovanjem 6 % vprašanih. 70 % si želi dom za starejše v svoji občini.

Pridružite se programom društva in aktivnemu soustvarjanju, druženju in izobraževanju o vsem, kar zadeva starejše za prijetnejše in manj osamljeno staranje. Starost ni nekaj samo slabega, lahko je tudi zelo prijetna, mirna in ljubeča.

DU Bloška planota vabi k sodelovanju prostovoljce za anketiranje in obiske starejših. Pridružite se nam!

Koordinatorica SzS:

Nataša Zakrajšek

Pohod ob svetovnem dnevu voda

Društvo Voda je, tako kot že lani, tudi letos organiziralo pohod ob svetovnem dnevu voda, 22. marca. Namen pohoda sta bila obisk in predstavitev vodnih virov po poti od Velikih Blok, mimo Ulake in Slemen do Rožančega. Vreme je zdržalo, vmes nas je presenetilo tudi sonce. Narava pa je že kazala prve znake spomladanskega prebujanja.

V rahlo deževnem jutru smo se odpravili na drugi pohod ob svetovnem dnevu voda. Izhodišče smo imeli pri drugi »štirni« v Velikih Blokah. Kmalu nas je obsijalo sonce in z veliko pozitivne energije smo nadaljevali pohodniški dan. V vasi smo si ogledali obe »štirni«, ki sta bili zgrajeni leta 1903 in 1904. Napajata se z vodo iz okolice vojašnic v Velikih Blokah. V njuni mladosti sta bili zelo varovani in veljali za veliko pridobitev v vasi. Zgrajeni sta iz kamnitih blokov, ki so povezani z železnimi šinami. Z dvigovanjem vaške ceste in preplastitvijo asfalta so njen obod zasuli z materialom in preplastili z asfaltno prevleko. Sedaj je na obodu nameščena železna ograja.

Pot smo nadaljevali po poljski poti za vasjo in nato naprej

do Ulake. Sredi vasi ob cesti na dvorišču domačije stoji okrogel kamnit vodnjak. Vaščane smo povprašali o nastanku in uporabi. Povedali so nam, da je izklesani kamniti vodnjak le prikaz ohranjene kulturne dediščine, ki je nekoč stala ob izviru pod vasjo, ki je bil okoli leta 1960 prenovljen. Pot nas je nato vodila do izvira pod cerkvijo sv. Miklavža na Ulaki. Izvir z imenom Mežnarjev studenec je znan po tem, da njegov pretok na nekaj minut niha. Izvir takega tipa imenujemo za ganjalnik.

Naprej po gozdni poti, s skakanjem čez vijugaste meandre in močvirje, smo po manjšem

vzponu prišli do umetnega jezera pod vasjo Sleme, ki je bilo zajezeno v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Tukaj smo si na podrtih drevesnih deblih ob jezeru privoščili malico iz nahrbtnika in si nabrali novih moči. Pot nas je peljala skozi vas Sleme in nato naprej mimo zagrajenega pašnika za divjadi v vas Rožanče. V mirni vasi z nekaj naseljenimi hišami smo si ogledali vaški vodnjak, ki je bil zgrajen okoli leta 1930. Zgradili so ga vaščani sami in napeljali vodo iz oddaljenega izvira, ki se nahaja pod vasjo. Vodo iz izvira poganja črpalka, ki ne potrebuje električne energije. V tistih časih je bila to zelo velika pridobitev za vas Rožanče. Z Rožančega smo

po bližnjicah šli nazaj do Velikih Blok. Od tam pa smo se odpeljali do zgornje »štirne« v Novi vasi, kjer smo ob 13.30 tudi zaključili pohod.

Čeprav živimo na Blokah, spoznavamo, da je še veliko neodkritih biserov, ki jih je vredno pogledati in se tudi iz njih kaj naučiti. Ohranimo kulturno dediščino, skrbimo za vodne izvire, čisto naravo, poljske in gozdne poti. Vse to nam daje življenjsko energijo in lepša vsakdan. Bloke so zaklad naravne in kulturne dediščine. Se vidimo na naslednjem pohodu v letu 2015.

Anja Anzeljc, društvo Voda

Krpan privabil množico pohodnikov

Kako prijetno nam je pri srcu, če si priključimo v spomin prijetno zgodbo o Martinu Krpanu. Zelo nam je všeč, kako se je v življenju znašel in znal uporabiti moč ali pa zvitost. Tudi cesarski Dunaj je rešil pred Brdavsom. O, ko bi bil še živ, bi na hitro pospravil probleme z gospodarsko krizo in zagotovo pomagal postaviti vlado, ki bi uspešno delovala vsaj en mandat.

Turistično društvo Bloke v spomin na tega bloškega in ljudskega junaka vsako leto prireja pohod Letos je bil zadnja nedelja v aprilu. Čeprav so vremenoslovci napovedovali dež, so imeli številni pohodniki prav prijetno vreme v Krpanovi deželi. Na poti so se ustavili pri Fajglovi domačiji, kjer je bil doma. Na Vrhu so si ogledali cerkvico sv. Urha, kjer je menda »mežnarik«, ter malo nižje pajkovsko graščino, kjer je bil za

»mirkača«. Ker je bil neke vrste državni uradnik, ni nič čudno, da se je ukvarjal s prepovedano trgovino. Danes bi rekli, da se je ukvarjal s korupcijo. Ker pa je bilo to nekoč, nas nič ne moti in sodni mlini ga ne bodo mleli. Sicer pa so si pohodniki ob poti ogledali še kakšnih dvajset naravnih in kulturnih posebnosti Blok. Ob poti so imeli na razpolago prigrizke in napitke, da so jo lažje zmagali. Na koncu poti so dobili krep-

ko malico in darilno vrečko Krpanove soli, v kateri so se skrivali še druge nagrade. In ker je bila v Krpanovih časih sol tudi plačilno sredstvo, so tisti, ki so imeli srečo, dobili Krpanov zlatnik.

Na Krpanovo pot se lahko odpravite tudi vi; sami ali v skupinah. Več informacij dobite na www.bloke.si ali pa pišete na tic@bloke.si.

Letos je pot prehodila tudi številčna skupina iz Komna, ki se imenuje »Kraški gadje«. Sicer so ljubitelji vozil Alfa Romeo, peš obiskujejo številne kraje ter podpisujejo listino o prijateljstvu. Župan občine Bloke gospod Jože Doles jim je podaril občinsko zastavo, ki jo je prevzel njihov župan, gospod Damjan Božič.

Darilna vrečka s Krpanovo soljo je skrivala še številne druge nagrade in tudi zlate cekine, ki jih je podarilo podjetje Hija.

TURISTIČNO DRUŠTVO BLOKE SE ZAHVALJUJE SPONZORJEM, KI SO PODPRLI KRPANOV POHOD.

POHIŠTVO
Ervin Kraševac

FRAGMAT

Medgeneracijsko društvo Bloški prstki – to smo mi!

Smo skupnica prostovoljcev, ki si prizadevamo za izboljšanje kakovosti življenja, promocijo in krepitev medgeneracijskih vezi in solidarnosti na Blokah. Skozi igro in z dobrimi medsebojnimi odnosi želimo zagotoviti otrokom varno in spodbudno okolje, razvijati ustvarjalnost ter jih popeljati v svet domišljije in dobrega počutja. Preko izvajanja aktivnosti društva želimo ustvariti možnosti in priložnosti za spoznavanje, vzpostavljanje in krepitev prijateljskih odnosov med ljudmi.

Izkoristiti želimo prednosti naravnega in družbenega okolja, v katerem se nahajamo.

V prvi polovici leta smo Bloški prstki skrbeli za strokovno izpopolnjevanje članov in izvedli dve delavnici ter predavanje. S pravilčno delavnico smo sodelovali na Krpanovem pohodu. S pripovedovanjem in likovnim ustvarjanjem smo otrokom približali in jih spoznali z izvorom in zgodbo o Martinu Krpanu. Ne le z zgodbo, pri ustvarjanju so se nam zares pridružili Martin s kobilico, cesar in minister, da

so slišano zgodbo potrdili, nam predložili cesarjevo dovoljenje in se celo fotografirali z nami. Cesar je namesto ukazov in davkov otrokom raje delil bonbone.

V maju smo za predšolske otroke,

njihove starše in stare starše pripravili likovno delavnico. Ob Bloškem jezeru so se udeleženci preizkusili v različnih tehnikah likovnega ustvarjanja. Izpod rok ustvarjalnih prstkov so večinoma iz recikliranih materialov nastale

barvite kartonaste rože in okvirji za slike. V pomoč pri delu so bili otrokom starši in spremljevalci, ki so sodelovali v ustvarjanju ali pa so se prepustili druženju. Ob zaključku so se nam pridružili tudi potapljači iz Cerknice, ki so predstavili opremo in se potopili v hladno jezero.

Pri aktivnostih ob jezeru z nami sodeluje in nas podpira ga. Martina in Hija d.o.o. Celoten program pa sofinancira Občina Bloke. Bloški prstki ostajamo aktivni še naprej, saj v letošnjem letu nameravamo izvesti še tri delavnice, lutkovne predstave, predavanja za starše, ekskurzije ... Objave o dogodkih lahko spremljate na <http://bloskiprstki.info/>, preko spletne strani Občine Bloke ali nam pišete na bloski.prstki@gmail.com in vas bomo obveščali osebno. Z veseljem se odzovemo tudi povabilu k sodelovanju z drugimi društvi. Pridružite se nam, »luštno bo« na Blokah!

Špela Bohinjec Modic

Romanje v Krakow na diakonsko posvečenje Aljaža Kraševca

Od šestega do devetega maja smo iz obeh župnij na Blokah romali v Krakow na diakonsko posvečenje Aljaža Kraševca. V junijskih Oznanih župnij Bloke in Sv. Trojica je Romarka zapisala izčrpen potek romanja. V tem članku pa bom opisala, kako z avtobusom roma družina z otroki.

Končno je prispel težko pričakovani dan. Večji otroci so se v avtobusu posedli zadaj s svojo družbo, mlajši trije z nama bolj spredaj. Pogrešala sem mamo, ki je sedež dobila v zadnjem delu avtobusa, z njo je bila najina hči.

Najmlajši je kmalu zaspal v svoji lupinici. Kmalu nato še drugi in s pomočjo »tavelikega povštra« sva z možem iskala najboljši položaj, da bi mirno spal.

Noč smo predremali in prespali z občasnimi kratkimi postanki. Kdor je hotel iz avtobusa, je moral paziti, da ni koga pohodil. Nočna vožnja je posebno doživetje. Malo sem dremala, opazovala luči mest, opazovala zvezde. Občasno sem slišala glasove sopotnikov, nekatere tihe in obzirne, zopet druge glasne in polne pričakovanja.

Začel se je nov, naporen dan. Dospeli smo v Czystohowo v veličastno Marijino svetišče s čudodelno ikono Črne Marije.

Vodič nam je predstavil zgodovino in pomen te znane in zelo obiskane romarske poti, g. župnik in g. Mitja pa sta nas duhovno uglasila z jutranjo molitvijo in duhovnimi vzpodbudami. Sveta maša in skupni ogledi so začeli plesti vezi med nami in gručo ljudi povezovati v romarsko skupino.

Izkušnje izpred šestih let, ko sva s celo družino z avtobusom romala v Medžugorje, so bile malo drugačne. Težko sem opustila svoja pričakovanja in se prilagodila realnemu stanju. Na trenutke sem pomislila, le kaj mi je tega treba. Ko smo se najedli, je bilo že boljše. Otroci pa so se odlično držali. Hitro so se prilagodili, spremljali okolico, se pogovarjali, dremali. Pa tudi sopotniki so se bili vedno pripravljeni pogovarjati ali poigrati se z njimi.

Popoldne smo obiskali taborišče smrti. Auschwitz si ne moreš le ogledati, moraš ga doživeti v srcu. Kajti razlogi, ki so pripeljali do te tovarne za množično pobijanje ljudi, so v nas, v ljudeh. In Auschwitz se lahko ponovi.

Prišli smo v hotel, se razporedili v sobe, uskladili naše želje. Sledilo je kopanje v bazenu, ki smo se ga veselili že doma in o katerem mlajši pripovedujejo še sedaj.

Zaspali smo brez težav. Nameravala sem še pogledati v sobo k starejšim trem, a sem prej zaspala. Zjutraj je šel oči pogledat, če starejši trije še spijo, pa so bili že pripravljeni za zajtrk in nadaljevanje romanja. Kako sem bila ponosna na njihovo samostojnost.

Odpeljali smo se v središče Krakowa, na Wawel, na diakonsko posvečenje Aljaža. Ogledovali smo si katedralo, srečali g. Branka, ki je z mladino tudi prišel na slovesnost. Zagledali smo Aljaža in ostale bogoslovce. Vzdušje v cerkvi je dvigalo mojega duha. Dva otroka sta hitro zaspala v vozičku in očetovem naročju, najmlajši pa se ni mogel umiriti. Sprehajala sem se po katedrali, umiril se je v kapeli sv. Janeza Pavla II. Imeli smo knjižice celotnega obreda v slovenščini, zato sem obredu lahko sledila. Aljaža in ostale bogoslovce je v diakone posvetil kardinal Stanisław Dziwisz, ki je bil osební tajnik Janeza Pavla II. S spečim otrokom v naročju sem pred relikvijami meni tako ljubelega svetnika poslušala Aljažev odgovor »Tukaj sem« in »Obljubim«. Srečanje z Aljažem po sveti maši je bilo zame srečanje s posvečeno osebo in osebno srečanje z bratrancem. Dogodek in občutja, ki jih ne bom nikoli pozabila.

Sledil je ogled mesta Krakow in rudnika soli v Wieliczki.

Naslednji dan smo obiskali svetišče Božjega usmiljenja, pri sv. maši je diakon Aljaž prvič prebral evangelij. Obiskali smo še grob sv. Favstine Kowalske, ki je glasnica Božjega usmiljenja.

Pot smo nadaljevali v Wadowice, rojstni kraj papeža Janeza Pavla II. Na talnih ploščah trga pred cerkvijo so zapisana imena držav, ki jih je ta papež obiskal. Našli smo napis Slovenija. Sijalo je toplo sonce in cela družina se je prepustila norčavosti, poskropili smo se z vodo iz vodometa, dirkali z otroškima vozičkoma, nato pa se posladkali s »kremšniti« in sladoledom.

Poslovili smo se od Aljaža in se odpeljali domov. Med seboj smo se zelo povezali in romarko, ki je prva izstopila v Mariboru, smo kar težko izpustili iz avtobusa.

Kako je romati z najstniki in z dojenčkom? Lepo, če se vsi z veseljem odpravimo na pot. In če ljudje okoli tebe sprejmejo občasen jok, kakšno pokakano pleničko in doječo mamico. Rok, ki so bile pripravljene prijeti otroka, je bilo vedno dovolj, babi je zlata vredna. Skupna doživetja pa družino povežejo. Vsi mladi romarji so bili na koncu za svoje obnašanje zelo pohvaljeni. Bogu hvala.

Albina Ponikvar
foto: Helena Primožič

ANJA NARED

Romanje na Poljsko mi bo ostalo v zelo lepem spominu. Predvsem zaradi diakonskega posvečenja mojega mlajšega brata Aljaža in ker smo šli na romanje kot družina. Pred romanjem me je predvsem skrbelo, kako bo to dolgo pot preživela najina triletna hčerka. Vendar sem že prvo noč vožnje ugotovila, da so bile te skrbi odveč.

Z Aljažem sva bila zelo povezana že čisto od malega. Je pet let mlajši, ravno prav, da sem ga lahko naučila brati, pisati in računati. Bil je zelo priden učenec, jaz pa sem zelo uživala v vlogi učiteljice. Tudi skozi srednjo šolo sem mu bila kdaj v pomoč, tudi pri pisanju opravičil.

Že v osnovni šoli je v zvezek za verouk pod rubriko moj poklic narisal duhovnika. Po srednji šoli je začel z intenzivnim iskanjem sebe in kaj bi v življenju zares rad počel. Enkrat pozneje mi je razlagal, da ko se je odločil za duhovništvo, se je v njem naselil mir in spokojnost. Takrat je vedel, da se je odločil prav. Ta mir in spokojnost sta bila vidna tudi v krakovski katedrali na njegovem diakonskem posvečenju.

Na samem romanju se me je najbolj dotaknila sveta maša v centru Božjega usmiljenja pri Sveti Favstini Kowalski. Pri maši je sodeloval tudi naš novi diakon Aljaž. Bilo je res nepozabno, milostno in polno solz veselja in radosti.

MITJA BULIČ

Z velikim veseljem sem se odzval Aljaževemu povabilu na njegovo posvečenje. Dogodek, ki smo mu bili priče, je name naredil izjemen vtis: čutil sem, da je Bog resnično z nami in je pripravljen sprejeti in posvetiti te mlade fante, ki so mu darovali življenje. Še posebno me je nagovorila Aljaževa spokojnost in

predanost. Nagovorila me je množica, ki moli, in veselje naše romarske skupine. Ostanimo povezani v molitvi in kmalu na svidenje – nova maša je pred vrati.

ALOJZIJA ŽNIDARŠIČ

Romanja na Poljsko sem se udeležila z velikim veseljem, pa tudi z malo skrbi, če bom to dolgo pot zmogla. Avtobus je bil poln veselih romarjev, vzdušje enkratno, kot da smo ena sama velika družina. Ko smo prispeli na cilj in ko smo stopili še v krakovsko katedralo, sem imela občutek sreče, kot ena velika svetloba, ki je z besedo ne znam opisati. Ko so se bogoslovci razvrstili po cerkvi in z njimi Aljaž, so mi solze

kar same tekle iz oči in ena velika prošnja se je dvignila k troedinemu Bogu in materi Mariji za svetost, blagoslov in Božje varstvo vseh teh bodočih duhovnikov, ki stopajo na to sveto in težko pot, ki so si jo izbrali. Hvala Bogu za to lepo doživetje ob slovesnosti Aljaževega diakonskega posvečenja in vseh ostalih bogoslovcev, ki mi bo ostalo v trajnem spominu.

P.S: g. Aljaž je izrekel veliko zahvalo in priprošnjo vsem, ki molijo zanj in za vse bogoslovce.

LEJLA HABIJAN

Prvič sem bila na romanju na Poljskem, prav tako prvič na diakonskem posvečenju. Bilo je zelo lepo, videli smo veliko posebnih in tudi svetih krajev, romala sem v družbi dobrih ljudi, Aljažovo posvečenje pa je bilo pika na i. Ko sem ga zagledala v wawelski katedrali, v svečanem duhovniškem oblačilu, je bilo takoj kristalno jasno, da je tam, kjer mora biti, tam, kjer bo naredil veliko dobrega, tam, kjer bo živel polno, tam,

kamor ga je Bog poklical. Če bomo imeli take duhovnike, čaka Cerkev lepa prihodnost. Vesela sem, da ga poznam in da sem lahko del njegove zemeljske poti na Madagaskarju prehodila z njim. Naj ga Bog blagoslovlja, kamorkoli se bo podal. Povezani v molitvi z in za Aljaža.

Le v tem življenju se lahko odločimo, ali bomo delali dobro ali slabo ...

Vreme spomladi 2014

Pri pregledu vremenskih podatkov zbranih na meteorološki postaji v Novi vasi v letošnjih pomladnih mesecih marcu, aprilu in maju lahko ugotovimo, da je bilo v tem času zelo pisano vreme s hitrimi spremembami.

V začetku marca še ni bilo kakšne toplote. Pozneje, med 10-tim in 20-tim, pa je bilo za ta čas zelo toplo. Vse te dni so bile temperature od 15 do 20 °C. Se je pa 23. marca močno ohladilo (0 °C) in je po nevihti celo snežilo. Zapadlo je le 3 cm snega, ki pa je obležal samo

2 dni. Včasih so taki kratkotrajni snežni odeji rekli »beraški gnoj«.

April je bil hladnejši od marca. V sredini meseca so bile temperature dokaj nizke za ta čas. Velikonočni teden je bil najhladnejši teden v mesecu. Na velikonočno sredo (16. 4.) je bila jutranja temperatura najnižja v tem mesecu. Izmerjeno je bilo kar -4°C. Tudi velikonočna nedelja je bila hladna in deževna.

V maju pa je bilo sploh hladno. Povprečna mesečna temperatura je bila samo 12 °C. Zelo hladno je bilo v sredini meseca. Ledeni

možje 12., 13., in 14. maja so se letos še posebej izkazali. Letos so bili tradicionalno res »mož beseda«, saj so bile te dni temperature pod 5°C.

Sonca v letošnji pomladi ni bilo zelo veliko. Najbolj sončen je bil marec. V tem mesecu je v štiriindvajsetih dneh sonce sijalo kar 200 ur. V maju, ko so dnevi občutno daljši kot v marcu, je bilo sončnih ur občutno manj.

Po količini padavin izstopa letošnji marec. Padavine so bile v tem mesecu zelo skope. Marec je letos spet opravičil svoje staro ime – sušec. Padavin je bilo le 50l/m², kar je le malo več, kot je bilo padavin v zadnjih desetih dnev-

ih meseca maja. April je bil zelo moker. V tem mesecu je padlo 180 l dežja na m², kar je več kot jih je bilo v marcu in maju skupaj. V maju je sicer deževalo skoraj vsak dan, vendar je bila dnevna količina kakšen dan manj kot en liter na m².

Kakšno poletje lahko pričakujemo? Zelo verjetno bo tako, kot je bilo v zadnjih letih, t.j. daljša sušna obdobja in visoke poletne temperature. Dolgoletne meritve temperature v Sloveniji kažejo, da v zadnjem desetletju temperature rastejo zlasti v jugovzhodni Sloveniji, kamor spadajo tudi Bloke.

France Škrabec

Prejem svetega obhajila

Vsako leto se župnija posebej veseli tiste nedelje in tistih naših najmlajših, ki prvič prejmejo zakrament sv. evharistije, ki velja za najsvetejšega in v katerega so naravnani vsi ostali zakramenti. Letos je bil ta posebni dan 18. maj in sveto obhajilo je prvič prejelo šest prvoobhajancev: Lili, Petra, Klara, Aljaž, Jan in Alen. To je praznik za vso župnijo in za vsakega od nas.

Na prejem svetega obhajila so se otroci pripravljali že pri verouku skupaj s katehistinjo Renato Strmole in župnikom Tonetom Marinkom. V pripravah na prejem zakramenta svete pokore in svetega obhajila pa so se prvoobhajanci skupaj s starši udeležili tudi tridnevnic, kjer so z navdušenjem sodelovali.

Pogled na zbiranje prvoobhajancev pred župniščem in cerkvijo, njihova enotna, angelsko bela oblačila in prihod g. župnika z ministranti nam je v nedeljo prebudil prav posebna čustva. Slavnostne občutke smo bili deležni tudi ob vhodu v cerkev, saj nas je sprejel in spremljal nežen glas mladinskega pevskega zbora, k temu pa je piko na i post-

avila še cvetoče okrašena cerkev.

Sveta maša se je pričela s pozdravnim nagovorom, nato pa se usklajeno nadaljevala s poučno pridigo gospoda župnika in katehistinje. Celoten obred je bil prijetno, slavnostno obarvan, poseben čar pa je doseglo tudi prižiganje in podaja krstnih sveč za obnovitev krstne zaobljube, ki močno predrami čustva staršev, botrov in ostalih najोजjih so-

rodnikov. Z vsem trudom in iskrenostjo so naši prvoobhajanci končno dočakali tudi najbolj pričakovani dogodek- prvi zarezen prejem in okus sv. hostije, ki jim je pričaral nasmeh na obraz.

Ob koncu slovesnega bogoslužja smo se v imenu vseh prvoobhajancev zahvalili župniku in katehistinji za brezpogojen trud in potrpežljivost, dober vzgled in nauke, ki sta jih delila našim

otrokom.

Po končani slovesnosti je sledila še pogostitev s torto za vse prvoobhajance in njihove starše. Potekala je v prijetnem in sproščenem vzdušju ter tako pričarala lep zaključek in spomin na prvo sveto obhajilo, dne 18. 5. 2014.

Elizabeta Pavčič

Pojdite in se odpočijte

»Tedaj jim je rekel:

‘Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!’«

Mr 6,31

Počitnice, čarobna beseda za šolarje, skrb za starše. Potrebujemo prosti čas, počitnice, odmor. Potrebujemo fizično in duhovno spremembo, odmik od dela, včasih tudi od okolja. »Variatio delectat« je star latinski pregovor, ki po pove, da nas že vsaka sprememba razveseljuje.

V Svetem pismu je beseda počitek namenjena za vsak teden. Označi pomembna določila, ko je bil nekdo začasno rešen določenih delovnih dolžnosti. V 5 Mz 24,5 beremo: »Če se je kdo pred kratkim oženil, naj ne odhaja v vojso

in naj se mu ne nalaga nikakršno opravilo; prost naj bo eno leto za hišo in naj razveseljuje ženo, ki jo je vzel«. Sprašujem se, če bi bilo danes tako, ali bi se več ljudi odločilo za poroko.

Tudi preko dneva so se ljudje znali ustaviti. V 1Mz 18,1 beremo: »Gospod se je prikazal Abrahamu pri Mamrejevih hrastih, ko je ob dnevni vročini sedel pred vhom v šotor ...«

V Matejevem evangeliju beremo: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.« (Mt 11,28)

Kako pa »počitnice« preživljamo mi? Se ustavim in prisluhnem glasu zvona, ko me vabi, da pozdravimo Marijo? Ji izročim

ta dan? Posvečuj Gospodov dan –velja to tudi zame? Danes? Se zanesem na Gospodovo obljubo? Jezus je šel na samotni kraj ter ure in ure molil sam. Torej se je pogovarjal z ljubljeno osebo.

Za nekatere je največje veselje, da lahko preživijo počitnice doma, se umirijo in mirno uredijo to ali ono. Več časa posvečajo drug drugemu, med dnevom posedijo, klepetajo ... Nekateri prisegajo na počitnice na morju, drugi se odpravijo na potovanja v tuji in spoznavajo kulturo in znamenitosti tujih dežel. Prepričan sem, da so tudi taki podvigi koristni. Svet, ki je zaradi interneta tako majhen, postaja še manjši. Vsem pa postavljam vprašanje: Katera pot na svetu je najdaljša?

Katere počitnice so najbolj koristne in uspešne? Tista pot, tiste počitnice, ki vodijo do srca! Evangelist Marko je zapisal: »Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi«. Velja podobno: kaj pomaga človeku, če vidi svet, poti do sebe in svojega bližnjega pa ne odkrije.

Počitnice so lepe, če si vzamemo čas za srečo drugega. Spomnimo se dogodkov letošnjega februarja, ko ni bilo elektrike. Otroci so znova odkrili svoje starše, starši pa otroka v sebi in skupaj so odkrili drug drugega. Oživeli so spomini na razne družabne igre in pri najbolj pogumnih se je v tistih večerih zaslislala tudi pesem. Velikokrat slišim: »Bilo je lepo, ker smo bili skupaj, se pogo-

Birma

Letos smo imeli v župniji Bloke in župniji Sveta Trojica praznik svete birme. To je praznik vse župnije, seveda pa še najbolj za družine otrok, ki lahko v tem letu prejmejo ta zakrament. To so dekleta in fantje osmega in devetega razreda. Na Blokah je bilo štirinajst birmancev, pri Trojici pa pet.

Praznik pa ne traja le en dan. Tudi vsa priprava in življenje pred in po birmi je nekakšen praznik. Vedno spoznavamo drug drugega, se povezujemo, dopolnjujemo in ostanejo nam lepi spomini, ki nam pomagajo živeti.

Priprave birmancev so se začele že lansko šolsko leto. Zajemale so delo pri verouku, skupno bivanje pri Novi Štifti in letos na Kureščku, skupno pripravo na slovesnost in devetdnevica pred pomembnim dnem. Priprave so potekale za osmi in deveti razred skupaj in hkrati za obe župniji.

Prav tako smo bili priprave na birmo deležni mi – starši. Srečevali smo se dve leti, skoraj vsak mesec. Vedno smo lahko nekaj spoznali za svojo dušo. Na tem mestu bi se zahvalila g.

varjali ... težko je, škoda velika, a ponovno smo odkrili medsebojno pomoč. Spoznali smo, da so večeri lepi tudi brez »TV škatle«, da računalniške igrice niso najbolj pomembne ...»

K počitnicam spadajo tudi verska in kulturna doživetja, v neznanih krajih še delček zgodovinske danosti, narodni običaji in praznovanja, posebne naravne lepote, morebitne kulinarčne posebnosti, predvsem pa skupno doživljanje in soustvarjanje bivanja.

Vse to vam z doživljanjem lepot Božjega stvarstva želi

župnik Anton Marinko

župniku in ge. katehistinji za lepo pripravljene ure. Vsem, ki to berete, pa priporočam, da pripravljena srečanja za starše, tako v šoli kot v cerkvi, ne jemljete z odporom kot obveznost in dolžnost, pač pa z veseljem kot priložnost in možnost spoznavanja novega.

Sam praznik birme je bil umeščen v praznovanje velike noči – na velikonočni ponedeljek. Veliko

je bilo dela z zunanjo pripravo praznika, kar spada zraven in praznik polepša. Pevci smo se z rednimi vajami dobro pripravili pod vodstvom izkušene in srčne organistke. V cerkvi je bilo res slovesno, k temu je vsak prispeval svoj del.

Kot zaključek vseh priprav in skupnega sodelovanja pa smo doživeli še bogato romanje bir-

mancev, staršev in botrov ter seveda ge. Renate in g. župnika. Šli smo do Belopeških jezer pod Mangartom, na Svete Višarje v Italiji, se zapeljali po dolini Trente ter se preko Gorice vrnil domov. Bil je lep dan tako za oko kot za dušo.

Mama

Božidar Strman - Mišo: Risbe in grafike

Od 16. aprila do 18. maja je bila v prostorih Galerije Miklova hiša v Ribnici na ogled samostojna razstava Božidarja Strmana z naslovom *Risbe in grafike*, ki jo spremlja tudi katalog v slovenskem in angleškem jeziku. V Ribnici tokrat ni razstavljal prvič, saj je s svojimi deli že sodeloval na skupinski razstavi iz cikla *Prophetae domestici*, ki vsake tri leta na novo osvetljuje in osmišlja delo ustvarjalcev iz širšega območja Galerije.

Akademski slikar je sicer rojen Ljubljčan, a že celo vrsto let živi in ustvarja na Blokah, kjer je vse do upokojitve leta 2012 deloval kot učitelj likovne vzgoje na osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše v Novi vasi. Tudi takrat ni prekinil s pedagoškim delom, saj zadnja leta aktivno sodeluje z Likovno šolo LICE Galerije Miklova hiša v Ribnici kot mentor za področje grafike, v svojem lokalnem okolju pa se zavzema za ohranjanje in ustrezno predstavitev bloške kulturne dediščine.

Motivno izhodišče za njegovo ustvarjanje predstavlja prav življenje na Bloški planoti, ki s svojo umirjeno pokrajino in ostrim podnebjem od tamkajšnjih ljudi zahteva, da ji prilagodijo ritem svojega vsakdana. Največji del njegovega opusa risb in grafik predstavljajo žanrski prizori, predvsem upodobitve kmečkega dela, ki ga bolj kot orodje preživetja

Krpan, 2004, svinčnik, 20 x 22 cm

dojema kot uresničitev človekovega temeljnega vzgiba po dejavnosti in kreativnosti. Njegovi protagonisti se z delom ne mučijo, prav nasprotno, s svojo vzdignjeno pozicijo gledalcu sporočajo, da ga popolnoma obvladujejo. Njihove podobe so zato poudarjeno telesne in vitalne ter izžarevajo neustavljivo življenjsko silo, ki kljubuje še tako težkim razmeram. Pri upodobitvah aktov se očitnemu vitalizmu pridružijo še neposredni erotični poudarki, ki se včasih preselijo celo pod plitvi širokokrajni klobuk

Akt, 2005,
suha igla,
15 x 11,5 cm

Martina Krpana. Ta je poleg podob bloških smučarjev, robustnih kmetov, skoraj že mit-skih bloških volov in čarovnice Uršule eden tistih motivov, ki jih vedno znova preigrava in v njih odkriva različne sporočilne odtenke.

Strmanove risbe so likovno zelo sproščene in zaradi svoje spontanosti nikoli ne delujejo vsiljeno. Odlikuje jih razgibana, nepovezana linija, ki se tu in tam zgosti v kompozicijsko uravnotežena vozlišča. Tudi v grafikah se ohranja precej avtorjeve neobremenjenosti in njegovega specifičnega izraza, ki ju izraža v tehnološko dovršenih odtisih v različnih grafičnih tehnikah.

Avtor, ki ima za seboj že kar nekaj ustvarjalne kilometrine in samostojnih razstav, je svoj opus ponudil na ogled v največjem obsegu doslej, saj je bilo razstavljenih preko štirideset njegovih risb in grafik, tematsko pa jih je zaokrožila večja stenska risba ženskega akta. Obiskovalce so likovna dela nagovarjala s svojo neobrušeno prvinskostjo in močno sugestivno poetiko. Prav tako, kot prišleke nagovarja Bloška planota.

Marjana Dolšina
(kustosinja razstave)

Vsa leta si delal, pošteno živel,
potem pa z boleznijo tiho odšel.
Srce je omagalo, dih je zastal,
a spomin nate bo vedno ostal.

Zahvala

Zapustil nas je

Aleksander Modic,
po domače Glinščkov Dore z Rožanč (1934–2013).

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje.

Hvala Lovski družini Cajnarje za lepo opravljen obred in besede ob slovesu, hvala gasilskemu društvu Velike Bloke, hvala za vse pogrebniemu podjetju Ave in Viktorju Pakižu za čutne besede ob slovesu od našega ata.

Zahvala tudi dr. Olgi Doles za vso pozornost in nudeno pomoč ob bolezni.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste našega ata spoštovali, ga obiskovali in ga preprosto imeli radi ter ga boste skupaj z nami nosili v srcu.

Žaljujoči vsi njegovi

Glej, pridem kmalu
in z mano pride moje plačilo,
da povrnem vsakomur po njegovem delu.
Raz 22,12

Zahvala

Ob smrti drage žene, mame in babice

Marije Drobnič,
roj. Klančar (1930–2014) iz Velikih Blok

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste ji pomagali v njenih dnevih preizkušnje lajšati telesne in duševne bolečine, vsem, ki ste nam ob njeni smrti izrekli sožalje, darovali sveče, cvetje in darove za svete maše. Zahvalo namenjamo tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Prazen dom in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih še živiš.

Zahvala

Zapustil nas je

Ciril Tanko
iz Nove vasi (1933–2014).

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče ter darove za maše.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se od njega poslovili in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Uroš Puf, puf, Pufar. Ne bodite nikomur nič dolžni, razen ljubezni. Ta stavek iz Svetega pisma ni dosegel naše vlade v razkroju. Kdor se ni učil angleščine, mu je neznan beseda »ourselves« (sami) - davkoplačevalci v tem primeru. Neki duhovnik, ki sedaj tega poslanstva ne opravlja več, je videl posledice klimatskih sprememb, ocean mu je potopil domovanje. In ta človek je dejal, da bomo morali iti več korakov nazaj, če človeštvo noče samouničenja. Vsako prekomerno trošenje ubija. Za koltan, ki je pomembna surovina za izdelavo elektronske opreme, umira jo številni otroci Konga, ki se za to rudo plazijo po rovih kot podgane.

Pomislite na svojega otroka, preden zavržete mobilnik ali računalnik, ki bi ga lahko reciklirali. Res je, nekdo varčuje s svojim denarjem in še časopis si izposoja pri sosedu, medtem pa v službi naroči nov tiskalnik, ker prejšnji potrebuje popravilo. Na pamet mi pride star slovenski pregovor: lahko se je s tujo ... po ledu drsati; moški, ki so služili v JLA, pa vedo še za bolj slikovitega: lahko je s tujim ... po koprivah mahati. To pomeni, da bomo že sami (ourselves) Slovenci zaradi take morale (higijene po Lukšiču), ne pa krize, še dolgo drsali.

Marica Marolt, Velike Bloke

Pozdravljeni. Rad bi vam čestital in pohvalil vaše delo in trud, da dogajanje na Blokah prenesete tudi na papir in ga tako naredite večnega. Za nas, ki nismo vedno v ažurnem toku dogajanj na Blokah, pa je neprecenljiv. Rad ga preberem

in hranim vse izdaje.

Hvala za vse številke ki mi jih pošiljate.
Lep pozdrav!

Boštjan Borc

Spoštovane občanke in občani Občine Bloke,

hitro je minil čas, ko mi je bilo z vašim zaupanjem dano, da se aktivno vključim v politiko in da me tudi preko Bloškega koraka bolje spoznate in spremljate mojo politično pot. Pri svojem delu sem imela vseskozi pred očmi to, da bodo moje odločitve v dobro vseh ljudi, mladih, družin, starejših, kmetov, gospodarstvenikov in tistih, ki posledice krize najbolj občutijo.

Iskreno si želim, da se volitev, ki bodo v nedeljo, 13. 7. 2014, udeležite, saj je to državljanska pravica in dolžnost. To je pomembno, saj nam ne more biti vseeno, kakšne bodo odločitve in kdo jih bo v našem imenu sprejemal. Resnično vsak glas šteje. Se še spomnite, kdo se je zavzemal za ukinitvev občin? Nova Slovenija zagotovo ne, saj smo temu vladnemu projektu odločno nasprotovali.

Nova Slovenija - krščanski demokrati želimo vzpostaviti socialno tržno gospodarstvo, ki pravi, da je potrebno najprej nekaj ustvariti, šele nato pa lahko nekaj tudi razdelimo. Trdimo, da dosežemo Slovenije vodijo trije glavni cilji:

1. NIZKI DAVKI,
2. ENOSTAVNI POSTOPKI in
3. ODPRTO GOSPODARSTVO.

Potrebno je dati priložnost podjetnikom in mladim, da se ne bodo zaradi slabih pogojev dela izseljevali v tujino.

Z nižjim DDV-jem želimo spodbuditi potrošnjo, z nižjo obdavčitvijo dela želimo povečati slovensko konkurenčnost, z uvedbo socialne kapice pa želimo zmanjšati stroške dela. Program Odgovori za prihodnost predvideva takojšnjo poenostavitev postopkov javnega naročanja in hitreje odločanje pri izdaji gradbenih in drugih prostorskih dovoljenj ter pospešitev črpanja evropskih sredstev. Da Slovenijo ponovno postavimo na zdrave temelje moramo gospodarstvo na pregleden način odpreti vlagateljem, zagotoviti konkurenčno poslovno okolje in bolj učinkovito črpati evropska sredstva.

Naš program z akcijskim načrtom si lahko preberete na spletni strani www.nsi.si. Glas za Novo Slovenijo je glas za vrednote krščanske demokracije: pošteno delo za skupno dobro ter spoštovanje dostojanstva vsakega posameznika.

Želim vam lepe poletne dni in vse dobro. **Na volilno nedeljo, 13.7.2014, pa mi zaupajte vaš glas.**

Vaša poslanka Iva Dimić

N.Si

ODGOVOR ZA PRIHODNOST.

SVETOVNA PONUDBA

Posebna promocijska World Cup 2014 ponudba vozil Kia!
Nepremagljive cene in pogoji financiranja le do konca svetovnega nogometnega prvenstva.

10.990 EUR

POPOLNOMA NOVI PRO_CEE'D 2014

- DINAMIČEN ŠPORTNI KUPE
- BOGATA STANDARDNA IN VARNOSTNA OPREMA
- ATRAKTIVEN, VEČKRAT NAGRAJENI ŠPORTNI DIZAJN

3,7 l/100 km

KIA - NAJVEČ AVTA ZA VAŠ DENAR!

AVTOTRADE, D.O.O., VRHNIKA

01-755-79-05 (prodaja), 01-755-79-00 (servis) www.avtotrade.kia.si

www.facebook.com/KIASlovenija

Kombinirane porabe goriva: 3,7 – 5,2 l/100km, emisije CO₂: 104 – 135 g/km CO₂. Emisija stopnja: EURO 5. Emisije NOx: 0,01 – 0,15 g/km.

Cena 10.990 EUR za pro_ceed 1.4 CVT LX FUN, v posebni ponudbi. Cene vključ. vse dane popuste in prihranke in ne vključ. barve in stroška priprave vozila. Pogoji garanc. so na voljo v garanc. knjižici vozila, oz. pri poobl. zastopniku vozil Kia. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k težernemu povišanju koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse ostale info. so na voljo v priročniku o varčni porabi goriva, emisijah CO₂ in emisijah onesnaževal zunanega zraka, na prod. mestu in na www.kia.si/emission. Slike so simbolične. KMA d.d., Leskova 2, Ljubljana.

**ŽE 60 LET Z VAMI,
(1954–2014)
KAKOVOST IN TRADICIJA.**

GOSTILNA MIKLAVČIČ

JANEZ MIKLAVČIČ s.p.

Velike Bloke 14

1385 Nova vas

Tel./fax: 01/7098-040

ODPRTO VSAK DAN
OD 10^h - 22^h
RAZEN PONEDELJEK
ZAPRTO

**PONUDBA: MALICE, KOSILA, JEDI PO NAROČILU.
SPECIALITETE: DOMAČI NAREZEK, DIVJAČINA,
KOLINE.**

**PRAZNOVANJA, OBLETNICE, POROKE,
DRUŽBE DO 100 OSEB.**

JOŽE DOLES

V 35 letni poslovni karieri sem znanja in izkušnje pridobival v dveh velikih gospodarskih družbah, kjer sem opravljal najzahtevnejše vodstvene naloge na področju razvoja, trženja in upravljanja podjetja. Zadnjih 16 let sem opravljal tudi funkcijo župana, kjer sem si nabral veliko delovnih izkušenj v javnem sektorju.

S svojimi izkušnjami bom lahko veliko prispeval k izboljšanju poslovnega okolja v gospodarstvu, ki za uspešen razvoj potrebuje racionalno organiziran in učinkovit javni sektor.

Vredni ZA upanja

*Predsednik SLS Franc Bogovič:
Na kandidatni listi SLS so ljudje,
uredni zaupanja*

Slovenska ljudska stranka želi na teh volitvah ponuditi ljudi, ki so v življenju pokazali, da jim ni vseeno, kaj se v družbi dogaja in se zavedajo, da je za boljše življenje v Sloveniji treba narediti več.

- ZA IZBOLJŠANJE POSLOVNEGA OKOLJA, KI BO PRIPOMOGLA K HITREJŠEMU IN USPEŠNEJŠEMU RAZVOJU GOSPODARSTVA
- ZA RACIONALNO ORGANIZIRAN IN UČINKOVIT JAVNI SEKTOR
- ZA OHRANITEV MREŽE LOKALNE SAMOUPRAVE PO MERI NJENIH PREBIVALCEV

Zaveza o držauniški drži

Deklaracija »5«

Politične stranke podpisnice te deklaracije se zavedamo resnosti stanja, v katerem se nahaja Slovenija, kot tudi naše odgovornosti do ljudi in države, zato smo se pred predčasnimi državnoborskimi volitvami dogovorile, da takoj po volitvah pristopimo k izpeljavi najpomembnejših petih projektov za izboljšanje stanja v Sloveniji.

Ključnih 5 projektov za izboljšanje stanja v Sloveniji:

1. Zdravstvena reforma
2. Ureditev javnih financ in uveljavitev fiskalnega pravila
3. Izboljšanje poslovnega okolja
4. Enakomeren razvoj Slovenije
5. Izboljšanje pravne države in dvig etičnega delovanja politikov

Kako voliti

ŠT. LISTE	IME LISTE
13	SLS – Slovenska ljudska stranka

Naročnik oglasa: Slovenska ljudska stranka, Beethovnova ulica 4, 1000 Ljubljana | sls@sls.si | www.sls.si

PESTRA PONUDBA BATNIH KOMPRESORJEV IN DODATNE OPREME

PNEVMATSKA PIŠTOLA
ZA IZPIHOVANJE 3,99€

PNEVMATSKA PIŠTOLA
ZA PNEVMATIKE

12,90€

LAKIRNA PIŠTOLA
GAV 18,50€

ZALIVALKE
dim.: od 2L- 17L

OPORE ZA RASTLINE

MOTORNA ŽAGA
MCCULLOCH CS 340

174,20€

-15%
gotovinskega
popusta

MOTORNA ŽAGA
STIHL MS 261

780,00€

-6%
gotovinskega
popusta

MOTORNA ŽAGA
STIHL MS 171

280,00€

-6%
gotovinskega
popusta

SPIRALNE
dim.: 3m

SENČNE MREŽE

do 70% senčenje
dim.: 4x1m, 3x4m, 4x5m

ZAŠČITNE PONJAVE
dim.: 4x5m, 4x6m

BATNI KOMPRESOR
ABAC - A29B/50 CM3
50ltr, 2.2.kW, 10 bar

425,00€

BATNI KOMPRESOR
ABAC - A29B 90 CT3
90ltr, 2.2.kW, 10 bar

490,00€

**Agrocenter
NOVA VAS**
(01/ 7098 075)

										BLOŠKI KORAK	UŽITNA, KUKMAKU PODOBNA GOBA	AMERIŠKA FILMSKA IGRALKA (ERIKJA)	LUKNJAST MLEČNI IZDELEK	ZVITEK VATE ZA ČIŠČENJE OKOLICE RAN	ŠESTI MESEC V JUD. KOLEDARJU	SLOV. STROJNIK IN KONSTRUKTOR (ZORAN)
										KOMUNALNI DELAVEC						
										HOMERJEV EP O TROJANSKI VOJNI						
										PRIPADNIK GERMANOV						
										ANTON NANUT			TKANINA NA MIZI BIVŠE IME JEZEZA MALAVI			
										NAŠ PEVEC KOZLEVČAR					Z NJO SI OTROK KRAJŠA ČAS	KROŽNO OBLIKOVANA VAS AFRIŠKIH LJUDSTEV
										POSODA ZA PRIPRAVO ČAJA						
AVTOR: MARKO DREŠČEK	PAŠA, PASENJE ŽIVINE	PREROKOVANJE USODE IZ POLOŽAJA ZVEZD	BRAZILSKO VELEMESTO (KRAJŠE)	NOETOVA BARKA	SIMON JENKO LUDOLF. ŠTEVILO				POVABLJENEC	KOSTUMOGRAFIKA VOGELNIK MANJŠA IGLA					MEDNAROD. OZNAKA GRČIJE RAVNIK, POLUTNIK	
HROM ČLOVEK													SITNEŽ, GODRNJAČ SLOVENEC V ITAL. OKOLJU			
PROUČEVALEC ZGODOVINE IN KULTURE ASIRCEV											VOLKU PODOBNA ZVER AM. PLOŠČ. MERA					
KORUŽNI STORŽ (NAREČNO)					ŠPORTNIK V ČOLNU PRIPRAVA ZA SEJANJE MOKE								PRVA IN ZADNJA ČRKA V VRČU			ENAKI ČRKI
NIKO ROBAVS			NAČIN RAZKUŽEVANJA KEKČEV SOVRAŽNIK										KIP ALI SLIKA GOLE ŽENSKE			
HRVAŠKI SLIKAR (IGNJAT)				HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA UDO BEYER					VOTEL, VALJAST PREDMET VRSTA JAVORJA				ZMIKAVT, ROPAR KOREJSKI AVTO			
VULKAN. OTOČJE MED KAMČATKO IN ALJASKO								AFRIŠKA DRŽAVA Z GL. MEST. RABAT TATVINA							PREBIVALEC KRKA	NEČEDNA ZADEVA, KI VZBUJA POZORNOST
BLOŠKI KORAK	EKIP. IGRA Z ŽOGO GRAFIČNO ZNAMENJE, OSTRIVEC									THOMAS ELIOT	DOMAČINKA IZ DUBLINA	PODSTREŠNA SOBICA	NEM. LUKA OB BALTIKU			
NEKD. TURŠKI VELIKAŠ				BESEDA PRED PRIIMKOM	SEVERNO POLARNO OBMOČJE TAJSKA REKA										ROGER FEDERER PRITOK VOLGE V RUSIJI	
ZDRAVILO PROTI MALARIJI						FRANC. DIRKAČ (JEAN) NASTJA ČEH								MAMIN ZAKONSKI PARTNER SIMONA JUVAN		
MEDSEBOJNO PRILEGANJE, SKLADANJE										DELAVEC V PESKOKOPU						
PREBIVALEC TACNA										SLOV. KARIKATURISTKA PRIMOŽIČ						

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Jakopin | Uredniški odbor: Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Boris Marolt, Tone Urbas
 Lektoriranje: Jerneja Kovšca | Oblikovanje in prelom: Tadej Pavlič, Simon Korenjak, Gregor Ulčar | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke
 Naklada: 1250 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. | Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

Spomini Obloškega Tončka na »udarniške« čase

ZASLUŽNI MOŽJE

Po končanih delih pri asfaltiranju ceste Nova vas – Velike Bloke leta 1977 je gradbeni odbor pripravil zaključni piknik na Volčjanskem hribu. Na piknik so bili povabljeni vsi, ki so pomagali pri tem delu in seveda kot po navadi predstavniki takratne politike, predstavniki izvajalcev in razni »sodelavci«, ki so pomagali ali pa tudi ne.

Po običajnih slavnostnih govorih, naštevanju zaslug posameznih funkcionarjev se je jedlo in pilo, kot je navada še danes. In če je kaj zastoj, si nekateri privoščijo

malo čez mero. Potem pa pride večkrat do hude krvi. Tako je bilo tudi v poznih večernih urah na Volčjanskem hribu. »Vodilni« in taki ali drugačni »funkcionarji« so se spričkali glede tega, kdo ima največ zaslug, da je prej omenjena cesta asfaltirana. Poleg povzdignjenih glasov je bilo kar nekaj batin, ne glede kam je padlo.

Ves ta zaključek piknika je eden od prisotnih Bločanov takole opisal: »Taprvo so se toukli po prsah, poleg pa po glavah!«

OBLJUBLJENI ASFALT

Ko so bile Bloke še v cerkniški občini, je naša nekdanja poslanka, menda najlepša v slovenskem parlamentu, na Bloke pripeljala samega ministra za promet. Skupaj z nekaterimi Bločani sta si ogledala nekatere bloške ceste. Pri tem ni bilo težko ugotoviti, da so vse nujno potrebne obnove in posodobitve. Obljubljeno je bilo, da se najprej asfaltira cesta od Svete Trojice do Velikih Blok.

Seveda od teh obljub ni bilo nič. So pa kmalu nato zaradi sanitarnih predpisov morali pred vaškimi zbiralnicami mleka položiti nekaj kvadratnih metrov asfalta, da se med pretakanjem mleka ne bi dvigal prah.

Po teh obljubah in novem asfaltu je na nekem sestanku Katarinčičev Ive iz »Metlan« cerkniškega župana spomnil na to obljubo in mu takole poočital: »Od tiste obljube o asfaltiranju smo na Bloke dobili le toliko asfalta, da na tem lahko stoji samu ena kakuš, pa še ta le na eni nuogi.«

Bločani za sedaj še stojimo v svoji občini na obeh nogah, čeprav nas ni pet tisoč, kot hočejo nekateri ministri. Vsem občanom želim, da bi tako ostalo še naprej.

Lep pozdrav!

Obloški Tonček

ODPRTJE LEKARNIŠKE PODRUŽNICE BLOKE

Lekarniška podružnica Bloke • Nova vas 4a, 1385 Nova vas

ODPIRALNI ČAS:

Ponedeljek: 8.00 – 12.00

Torek – petek: 7.00 – 15.00

.....

sobota, nedelja in prazniki: zaprto

VABLJENI NA SLOVESNO ODPRTJE LEKARNIŠKE PODRUŽNICE BLOKE

V ČETRTEK, 10. 7. 2014, OB 17. URI,

Z GLASBENIM PROGRAMOM IN S POGOSTITVIJO!

Jelena Šemrl,
mag. farm.

V NOVI LEKARNIŠKI PODRUŽNICI BLOKE BOMO NUDILI:

- strokovno izdajo zdravil na recept in brez recepta s svetovanjem,
- široko paleto prehranskih dopolnil za ohranjanje zdravja in dobrega počutja,
- raznovrstne medicinske pripomočke,
- pestro ponudbo kakovostnih dermokozmetičnih izdelkov.

Ne zamudite tudi
otvoritvenih popustov!

PRISKRbite SI SVOJO **KARTICO ZVESTOBE LEKARNE LJUBLJANA**, S KATERO BOSTE DELEŽNI **ŠTEVILNIH UGODNOSTI**. **PRVIM DVAJSETIM NOVIM IMETNIKOM** NAŠE KARTICE ZVESTOBE BOMO **PODARILI POTOVALNO TORBICO IN IZDELKE LEKARNE LJUBLJANA.***

*Velja za pristopne izjave izpolnjene in oddane v Lekarniški podružnici Bloke.